

496.42
๕463ป
ร.๒

**ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดนครปฐม**

ปริญญานิพนธ์

ของ

ว่าที่ร้อยตรีหญิง ศิริพร สามเพชรเจริญ

14 ต.ค. 2540

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา**

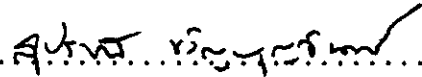
สิงหาคม 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

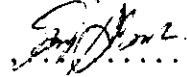
B.529A๗

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

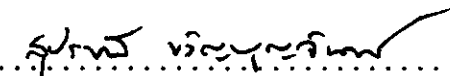
.... ประธาน

(ผศ.ดร.สุปราณี ขวัญญูจันทร์)

.... กรรมการ

(อาจารย์พิชิต เมืองนาโพธิ์)

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน

(ผศ.ดร.สุปราณี ขวัญญูจันทร์)

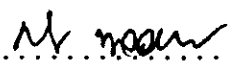
.... กรรมการ

(อาจารย์พิชิต เมืองนาโพธิ์)

.... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒3 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุปรางค์ ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์พิชิต เมืองนาโพธิ์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลั่นหอม กรรมการสอบเพิ่มเติม ที่ได้ตลอดเวลา เป็นอย่างมากในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบ ขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นำชัย เลวลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล และ ดร.นฤพนธ์ วงศ์ตุรภัทร ที่ได้ กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม และให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์ใน ครั้งนี้

ท้ายสุด ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดาและครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรม สั่งสอนและถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ให้มีความรู้ความสามารถ ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สิทธิศักดิ์ มานะศรีสุริยัน ผู้อำนวยการโรงเรียนนครศรีสาควนวิทยา ที่ให้การอนุเคราะห์ และสนับสนุนด้วยดีตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์พัทธยา คงมีชนม์ อาจารย์โรงเรียน ศรีวิชัยวิทยาที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและเป็นที่กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณคณาจารย์โรงเรียนนครศรีสาควนวิทยาทุกท่าน ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจเสมอมาจนงานวิจัยนี้สำเร็จได้ ด้วยดี

ศิริพร สามเพ็ชรเจริญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ข้อตกลงเบื้องต้น	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
	ความหมายของแรงจูงใจ	6
	แรงจูงใจกับการกีฬา	7
	ประเภทของแรงจูงใจ	8
	ทฤษฎีแรงจูงใจ	11
	แนวทางในการจูงใจ	18
	เทคนิคการจูงใจเพื่อการฝึกนักกีฬา	20
	แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขัน	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	23
	งานวิจัยในต่างประเทศ	23
	งานวิจัยในประเทศไทย	26
	สมมติฐานการวิจัย	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	31
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	32
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	33
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	34

บทที่	หน้า
เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม	34
การจัดกระทำกับข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	37
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	37
ผลการศึกษาค้นคว้า	38
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
บทย่อ	57
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	57
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	57
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	58
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	58
สรุปผลการค้นคว้า	58
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	71
ประวัติย่อของผู้วิจัย	84

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง	32
2	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอายุ	38
3	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ	38
4	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนโดยจำแนกตามรุ่นอายุ	39
5	จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาในการฝึกซ้อม	39
6	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขันกรีฑานักเรียน ประจำจังหวัด	40
7	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระดับการแข่งขัน	40
8	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน	41
9	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามสนามสำหรับฝึกซ้อมกรีฑา	41
10	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระยะทางจากบ้านถึงสถานที่ฝึกซ้อม ...	42
11	จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามวิธีการในการเดินทางไปฝึกซ้อม	43
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักเรียนทั้งหมด	44
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	46
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านสังคมและครอบครัวของนักเรียนทั้งหมด	47
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียนทั้งหมด	48
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของ นักเรียนทั้งหมดเป็นรายด้าน	49
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง..	50
18	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี	51

19	วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ	52
20	วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเอง ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ	53
21	วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านสังคมและ ครอบครัว ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ	54
22	วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านผลประโยชน์ และเกียรติยศชื่อเสียง ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ	55
23	วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑารวมทุกด้าน	56

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ด้วยสภาพของสังคมที่แออัดประกอบกับค่าครองชีพที่สูงดังภาวะในปัจจุบัน ทำให้มนุษย์ต้องดิ้นรนต่อสู้แข่งขันกันเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ทำให้เกิดภาวะความตึงเครียด และมีความวิตกกังวลต่าง ๆ อันเป็นผลเสียต่อสุขภาพจิต ประกอบกับร่างกายต้องเคร่งเครียดอยู่กับงานจนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ ไม่มีการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ทำให้ร่างกายอ่อนแอลง และเกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย ซึ่งมีผลให้ทำงานได้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อันเป็นผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจของครอบครัวอีกด้วย ดังนั้นมนุษย์จึงมีความต้องการที่จะพยายามหาเวลาเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจด้วยการเล่นกีฬา ดังจะเห็นได้จากตามศูนย์ฝึกกีฬา หรือสวนสาธารณะต่าง ๆ จะมีประชาชนมาออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ กันเป็นประจำ

กรีฑาเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่สามารถช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจได้เช่นเดียวกับกีฬาประเภทอื่น ๆ นอกจากนั้นแล้วกรีฑายังเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้าน และรู้ผลแพ้ชนะได้อย่างชัดเจนในเวลาอันสั้น ซึ่งประเทศต่าง ๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันระดับนานาชาติต่างก็มุ่งหวังเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกรีฑา เพราะกรีฑามีการแข่งขันทั้งในประเภทลู่วิ่งและประเภทลาน เมื่อนับจำนวนเหรียญรางวัลทั้งหมดแล้วพบว่ากรีฑามีเหรียญรางวัลมากกว่าเหรียญรางวัลจากกีฬาประเภทอื่น ๆ จากการศึกษาพบว่าในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพนั้น ประเทศไทยได้เหรียญรางวัลจากการแข่งขันกรีฑามากเป็นอันดับสอง รองจากว่ายน้ำ ซึ่งรวมกีฬากระโดดน้ำและโปโลน้ำด้วย โดยทำเหรียญทองน้อยกว่าว่ายน้ำเพียงเหรียญเดียวเท่านั้น (เคลิณีวส์. 19 ธันวาคม 2538 : 24) ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาของชาติสมควรให้การสนับสนุนการแข่งขันกรีฑาต่อไป

นอกจากนั้นยังพบว่านักกรีฑาระดับสูงโดยส่วนมากจะเริ่มเล่นกรีฑาตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียน เช่น รัศมี แด้มศรี แชมป์วิ่งกระโดดสูงในกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 สังกัดทีมชาติไทย เริ่มเล่นกรีฑาเมื่ออายุ 14 ปี ซึ่งขณะนั้นกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (รัศมี แด้มศรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศิริพร สามเพชรเจริญ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สมาคมกรีฑาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2538) ศุณิสสา แก้วรุ่งเรือง นักกรีฑาแข่งก้าวกระโดด

กรีฑาเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะบุคคลเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้นักกรีฑาต้องขยันฝึกซ้อมและอดทนอย่างมากเพื่อให้ได้เป็นตัวแทนของทีมที่ตนสังกัด ดังอาจกล่าวได้ว่า นอกจากนักกรีฑาจะต้องแข่งขันกับเพื่อนร่วมทีมและผู้เข้าร่วมแข่งขันแล้ว ยังต้องแข่งขันกับตนเองและบังคับจิตใจตนเองให้ได้อยู่ตลอดเวลาอีกด้วย เพราะการแข่งขันกรีฑานั้นต้องมีการเตรียมตัวฝึกซ้อมในระยะเวลาที่ยาวนาน แต่ใช้เวลาในการแข่งขันเพียงชั่วขณะเดียวเท่านั้น จนอาจกล่าวได้ว่าใช้เวลาแข่งขันเพียงจิตใจเดียว ซึ่งเป็นเวลานี้น้อยมากเมื่อเทียบกับเวลาที่ต้องมีการเตรียมตัวฝึกซ้อมที่ยาวนานมาก จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกท้อแท้ต่อการฝึกซ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกรีฑามือใหม่ในวงการกรีฑา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากรีฑาจะเป็นกีฬาที่ไม่น่าสนใจในสายตาของคนทั่วไป แต่ก็ยังพบว่าตามโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ให้ความสำคัญและทำการฝึกซ้อมกรีฑาอย่างจริงจังเพื่อให้ได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าแข่งขันในรายการต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่นักเรียนเหล่านี้มีโอกาที่จะเลือกกิจกรรมกีฬานชนิดอื่น ๆ ได้ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เป็นต้นหรืออาจเลือกกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมดนตรี กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ กิจกรรมสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน หรืออาจเลือกที่จะกลับไปช่วยบิดามารดาทำงานบ้าน ตลอดจนช่วยแบ่งเบาภาระกิจอื่น ๆ ของบิดามารดา ดังนั้นการที่นักเรียนตัดสินใจเลือกเล่นกรีฑาเพื่อให้ได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนต้องมีแรงจูงใจ มีความต้องการหรือมีความรักในกีฬานชนิดนี้อย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่เทเวอร์ทรีเยพณฑท์ (2529 : 10) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะทำให้ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นแชมป์เปี้ยนแต่ละประเภทนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องการความอดทน แต่โดยรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในกีฬาที่เข้าร่วมจะต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจและเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม ซึ่งเมื่อทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาค้นนั้นแล้ว ถ้ามีการพยายามเสริมแรงจูงใจนั้น ก็จะช่วยให้ นักกีฬา มีโอกาสแสดงความสามารถอย่างเต็มที่และประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการ

แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาได้ทุ่มเทกำลังความสามารถของตนเองในการฝึกซ้อม ซึ่งอร่าม ตั้งใจ (2536 : 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาว่า แรงจูงใจ คือ สิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาคืบขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะได้เล่น จะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ ดังที่ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (ม.ป.ป.) ได้กล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการจูงใจนั้นจะเป็นผู้ที่มิพลงและเกิดความพยายามที่จะค้นคว้าต่อสู้ ไม่ท้อถอย หรือล้มเลิกการกระทำนั้น ๆ ลงไปโดยง่าย แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ดังนั้นแรงจูงใจ

จึงเป็นตัวที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมุ่งมั่นขยันฝึกซ้อมกรีฑาเพื่อให้ได้เป็นตัวแทนของโรงเรียน และเพื่อให้ได้ชัยชนะจากการเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยสำคัญใดที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลของการศึกษามาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาพลศึกษา ตลอดจนการจัดการบริหารและพัฒนากีฬาประเภทนี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อทราบปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. เพื่อทราบความแตกต่างของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชาย ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี
3. เพื่อทราบความแตกต่างของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนหญิง ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. เป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวางแผน เพื่อส่งเสริมกรีฑาในระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพของนักกรีฑาในระดับตัวแทนของประเทศต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษากับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกรีฑาของโรงเรียน ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม ที่เข้าร่วมแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัดปีการศึกษา 2538 เท่านั้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกรีฑาของโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัด ประจำปีการศึกษา 2538

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ นักเรียนที่เป็นนักกรีฑาของโรงเรียนโดยแยกดังนี้

- เพศ แยกเป็นเพศชายและเพศหญิง
- อายุ โดยแบ่งดังนี้คือ รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน ซึ่งมี 4 ด้านคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจกรีฑา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสังคมและครอบครัว และด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักกรีฑา หมายถึง นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงที่เป็นนักกรีฑาของโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้ฝึกสอนกรีฑาของโรงเรียน และเข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัด ประจำปีการศึกษา 2538

2. กรีฑานักเรียนจังหวัด หมายถึง การแข่งขันกรีฑาของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียนของจังหวัดนครปฐม

✓ 3. แรงจูงใจ หมายถึง พลังที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้นและมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุเป้าหมาย

4. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีผลทำให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน ซึ่งมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจกรีฑา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสังคมและครอบครัว และด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวถึงแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจและการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

ความหมายของแรงจูงใจ

✓แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังที่ผลักดัน กระตุ้น หรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นสิ่งที่ทิศทางของพฤติกรรม ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย ตามที่บุคคลนั้นคาดหมายเอาไว้ (ศุวิมล ควรเจริญ. 2535 : 24)

✓แรงจูงใจ หมายถึง ความคิดซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนอยู่ภายใน ซึ่งประกอบด้วยอารมณ์ ความปรารถนา ซึ่งเป็นสาเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา (Brown. 1980 : 112 - 113)

✓สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 25) ให้ความหมายของคำว่าแรงจูงใจในความหมายด้านการกีฬาออกเป็น 2 แนว คือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา

✓แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน คือ การหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์จะปฏิบัติ

✓แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้างเพื่อกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จ หรือเมื่อประสบความสำเร็จแล้ว

นอกจากนี้ อร่าม ตั้งใจ (2536 : 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาว่า แรงจูงใจ คือสิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะได้เล่นจะทำให้มีความพยายามมีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

จากที่มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจหลาย ๆ ท่าน สามารถสรุปความหมายของแรงจูงใจได้ดังนี้

แรงจูงใจ คือ พลังที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นและมีความมุ่งมั่นอดทนพยายามที่จะกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้กล่าวว่า ผู้ที่ได้รับการจูงใจจะมีลักษณะ 3 ประการ คือ

1. มีพลัง (Energy) การจูงใจจะทำให้คนเราเกิดพลังขึ้นมาเพื่อจะกระทำกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงไปในสถานการณ์หนึ่ง เช่น คนที่หิวข้าวเพราะอดอาหารมาเป็นเวลานาน ก็จะคืบรนแสวงหาอาหารอย่างสุดกำลัง

2. เกิดความพยายาม (Persistency) บุคคลที่ได้รับการจูงใจจะไม่เกิดความท้อถอยหรือล้มเลิกการกระทำนั้น ๆ ลงไปโดยง่าย

3. สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Variability) คนเราเมื่อคืบรนจนถึงที่สุดแล้ว ถ้ายังไม่บรรลุเป้า ก็อาจเปลี่ยนแปลงเป้าประสงค์ใหม่ได้ เช่น นักศึกษาที่ต้องการมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของเพื่อน ๆ ก็จะพยายามเรียนให้เก่ง แต่เมื่อเอาดีทางการเรียนไม่ได้ ก็จะหันไปเอาดีทางกิจกรรมหรือกีฬา เป็นต้น

แรงจูงใจกับการกีฬา

นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จนั้นล้วนแต่มีแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้มีความมานะพยายามจนประสบผลสำเร็จ ดังนั้นแรงจูงใจจึงมีความเกี่ยวข้องและมีความสำคัญต่อการกีฬาเป็นอย่างมาก ซึ่ง สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 26) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในด้านการกีฬาไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจของคนเริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายดี เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณโคเลสเตอรอลสูง มีอาการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บเพื่อคลายเครียดและเพื่อลดความวิตกกังวล

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับ เพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬา ต้องการยกระดับสภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง เงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับในสังคม

1.4 สาเหตุทางทัศนคติ มองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการออกกำลังกายที่จะทำให้สุขภาพดีขึ้น มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนานร่าเริงกล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส สุขภาพโดยรวมดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมในส่วนนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา

3. แรงจูงใจของคนเลิกเล่นกีฬา

3.1 สาเหตุทางปัญหาส่วนตัว เช่น มีโรคที่เป็นอันตรายต่อการออกกำลังกาย ศาสนา และวัฒนธรรมที่ขัดกับการออกกำลังกาย หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกาย

3.2 สาเหตุทางการจัดกิจกรรม อาจหนักหรือเบาเกินไป หรือได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ๆ ตลอดจนการไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

จากที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าการที่คนเริ่มเล่นกีฬายังคงเล่นกีฬา และเลิกเล่นกีฬาไปแล้วนั้น ต่างก็มีแรงจูงใจเป็นสาเหตุที่ทำให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา ซึ่งสาเหตุต่าง ๆ นั้นก็แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ เพราะแรงจูงใจที่ไม่เหมือนกันอาจทำให้คนเรามีพฤติกรรมแสดงออกมาเหมือนกัน และแรงจูงใจอย่างเดียวกันอาจทำให้คนเรามีพฤติกรรมแสดงออกไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากการแสดงออกของแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ วิธีการแสดงออกของแต่ละบุคคลจึงไม่เหมือนกัน

ประเภทของแรงจูงใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530 : 63 - 64) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)
2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล โดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน เต็มใจที่จะเล่น โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว ตัวอย่างของแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความรัก ความสนใจ ความสนุกสนาน ความสำเร็จ ความพึงพอใจ ความศรัทธา และความซาบซึ้ง เป็นต้น แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้คนเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นผลให้การทำกิจกรรมนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ ดังนั้นเราจึงควรสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักกีฬา ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น การจัดโปรแกรมการฝึกให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละกลุ่ม การตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้ให้กับนักกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบผลสำเร็จ และการปรับปรุงบุคลิกภาพของผู้ฝึกสอน เพื่อให้นักกีฬาเกิดความศรัทธา เป็นต้น (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2530 : 63)

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการ หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การแข่งขัน การร่วมมือ การให้รางวัล การลงโทษ และการยกย่องชมเชย เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักกีฬาเกิดความมานะพยายามในการฝึกซ้อมยิ่งขึ้น (กรมพลศึกษา. 2527 : 68 - 69)

รางวัลภายนอกและแรงจูงใจภายใน

รางวัลภายนอก เช่น เหรียญ ด้วย เสื้อสามารถ เงินทอง ฯลฯ ต่าง ๆ เหล่านี้เชื่อกันว่าจะทำให้นักกีฬามีแรงจูงใจที่จะเล่นกีฬาต่อไป ซึ่ง พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 75) ได้กล่าวว่าจากการที่ได้มีผู้ทำการศึกษาพบว่า การให้รางวัลแก่นักกีฬาที่เข้าร่วมในการกีฬาเพราะใจรัก หรือสนใจในกีฬานั้น ๆ อยู่แล้ว จะเปลี่ยนการเล่นเป็นการทำงาน และทำให้ความต้องการที่จะเข้าร่วมในการกีฬาในอนาคตลดน้อยลง เมื่อรางวัลนั้นหมดความหมายหรือไม่ได้รับรางวัลเท่าเทียมกับที่เคยได้

รางวัลภายนอกมีผลกระทบต่อแรงจูงใจภายใน 2 แบบ

1. ลดแรงจูงใจภายใน
2. เพิ่มแรงจูงใจภายใน

1. ลดแรงจูงใจภายใน การให้รางวัลภายนอกแก่นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายในอยู่แล้ว จะทำให้แรงจูงใจภายในลดลง หรือเปลี่ยนจุดมุ่งหมายเป็นแรงจูงใจภายนอก หรือเพื่อรางวัล ทั้งนี้เพราะนักกีฬาจะเกิดความรู้สึกว่ารางวัลนั้นมีเพื่อควบคุมบังคับให้เขาเล่นต่อไป และเมื่อใดที่รางวัลนั้นหมดคุณค่าในสายตาของนักกีฬา หรือหมดความหมายสำหรับนักกีฬาแล้ว นักกีฬาก็จะเลิกเล่น เช่น เด็กที่หัดเล่นดนตรี ถ้าพ่อแม่บอกเด็กว่าเล่นเป็นแล้วจะให้จักรยาน จุดมุ่งหมายของเด็กจะกลายเป็นจักรยาน เมื่อเขาเล่นเป็นและได้จักรยานแล้ว เขาก็จะเลิกเล่นดนตรี

2. เพิ่มแรงจูงใจภายใน รางวัลภายนอกที่มีผลทำให้แรงจูงใจภายในเพิ่มขึ้น คือ รางวัลที่ทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ซึ่งบ่งบอกว่าผู้รับเป็นผู้ที่มีความสามารถ เช่น การให้รางวัลนักกีฬาดีเด่น ทำให้นักกีฬาที่ได้รับเกิดความรู้สึกที่ดี เพราะเป็นข้อมูลให้เขารับรู้ว่าเขาเล่นได้ดี

ปัจจุบันวงการกีฬาทั่วโลกต่างก็ตื่นตัวกับการให้แรงจูงใจภายนอก หรือรางวัลภายนอก กับนักกีฬากันมาก โดยจะเห็นได้จากการตั้งรางวัลสูง ๆ เพื่อให้นักกีฬาดึงใจฝึกซ้อมและนำมาซึ่งชัยชนะในเกมการแข่งขัน ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว แม้ว่าการให้รางวัลแก่นักกีฬาจะช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาดึงใจฝึกซ้อมและนำมาซึ่งชัยชนะในเกมการแข่งขันจริง แต่การให้รางวัลก็ไม่ใช่ว่าสิ่งที่ดีทั้งหมด หากใช้บ่อยครั้งหรือใช้เป็นประจำก็จะเกิดเป็นเงื่อนไขและเกิดผลเสียตามมา เช่น หากการแข่งขันในครั้งใดไม่มีรางวัล หรือรางวัลน้อยก็จะทำให้นักกีฬาใช้ความสามารถที่มีอยู่ไม่เต็มที่ หรือความสามารถที่แสดงออกนั้นลดลง นักกีฬาที่ได้รับแรงจูงใจภายนอกบ่อย ๆ จะถูกวางเงื่อนไขให้เล่นกีฬาเพื่อสินจ้างรางวัลเพียงอย่างเดียว อันเป็นเหตุให้ขาดความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ไม่คำนึงถึงความถูกต้อง ดังเช่น กรณีล้มบอล เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การกีฬาของชาติไม่สามารถพัฒนาให้ก้าวหน้าได้เท่าที่ควร แต่ถ้าหากมีการให้รางวัลแก่นักกีฬาก็ควรให้รางวัลแก่นักกีฬา เพราะนักกีฬามีความสามารถและเล่นอย่างเต็มที่แล้ว ในการแข่งขันไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ก็ตาม ดังที่ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 31) ได้กล่าวว่า การให้รางวัลแก่นักกีฬา ควรให้เมื่อนักกีฬามีความพยายามในการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬามากกว่าที่จะให้ เพราะนักกีฬาได้รับชัยชนะ

ดังนั้นผู้ฝึกสอนตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย จึงควรหันมาสนใจและส่งเสริมการให้แรงจูงใจภายในแก่นักกีฬา เพื่อให้นักกีฬาได้รู้และเข้าใจถึงคุณค่าและประโยชน์ของกีฬาประเภทนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจที่ดีทั้งหมด ทำให้สามารถพัฒนากีฬาและพัฒนาคนได้อย่างแท้จริง

ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theories)

ทฤษฎีแรงจูงใจ คือ หลักการกำหนดทิศทางและการแสดงออกถึงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของบุคคล ซึ่ง สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 29 - 39) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา 4 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและการประเมินความรู้ (Intrinsic Motivation and Cognitive Evaluation Theory)
2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory)
3. ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory)
4. ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting Theory)

ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและการประเมินความรู้ (Intrinsic Motivation and Cognitive Evaluation Theory)

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายใน โดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพื่อความสุข โดยไม่มีอิทธิพลจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการประเมินความรู้ (Cognitive Evaluation Theory) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Perceive Competence) และการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self determining) องค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีการประเมินความรู้ คือ การรับรู้ในการควบคุม (Perceive Controlling) และกระบวนการประเมินข้อมูล (Information Process)

1. การรับรู้ในการควบคุม (Perceive Controlling) หมายถึง นักกีฬาต้องรับรู้ว่าจะไรเป็นแหล่งของสาเหตุ (Locus of Causality) ในการจูงใจให้นักกีฬาลเล่นกีฬา แหล่งของสาเหตุประกอบด้วยแหล่งแรงจูงใจภายในและแหล่งแรงจูงใจภายนอก ดังนั้นนักกีฬาจำเป็นต้องรับรู้และควบคุมแหล่งของสาเหตุที่เล่นกีฬาให้ได้ นั่นคือ ต้องรู้ว่าอะไรเป็นสาเหตุในการเล่นกีฬาและเล่นกีฬาเพื่ออะไร

2. กระบวนการประเมินข้อมูล (Information Process) หมายถึง กระบวนการที่รับรู้ประเมินข้อมูลว่า แรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา กระบวนการประเมินข้อมูลเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรับรู้ถึงความสามารถและการตัดสินใจด้วยตนเอง (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2539 : 30 - 31)

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory)

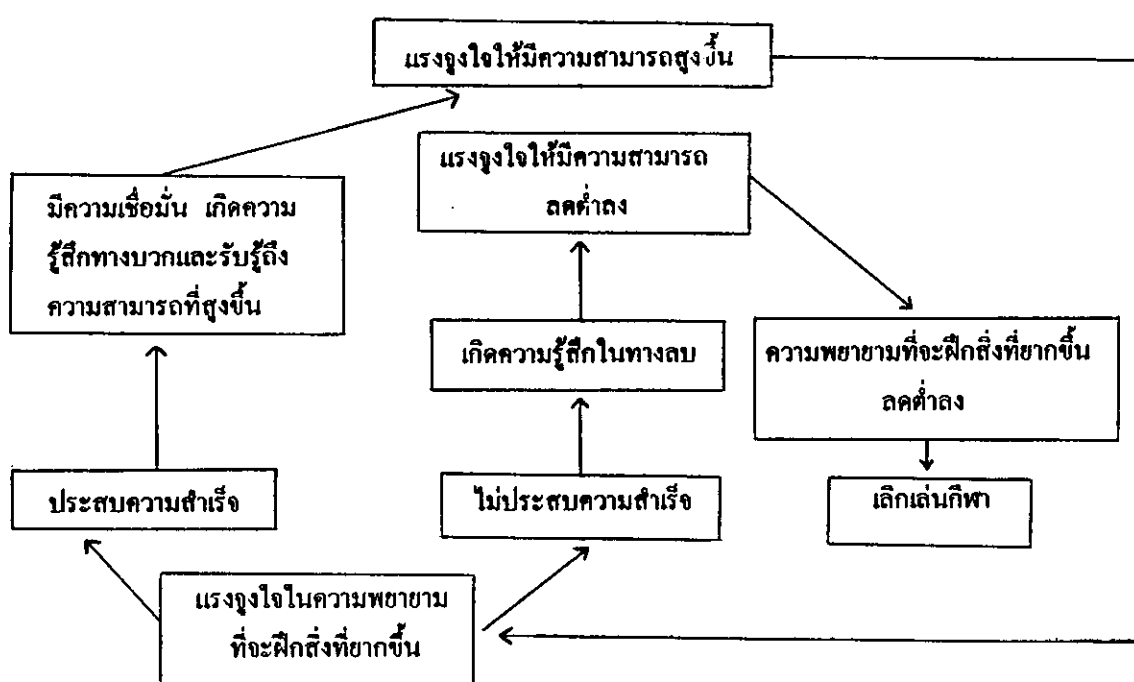
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นลักษณะนิสัยเผชิญหน้า หรืออดยหนี่ทั้ง ในขณะที่ฝึกซ้อมและแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศ ตามทฤษฎีของแมคเคลลาร์ด และแอทกินสัน (McClelland - Atkinson Theory) อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงจูงใจ ที่ต้องการต่อสู้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์หรืออดยหนี่ความล้มเหลว (สุปรานี ขวัญบุญจันทร์.

2539 : 31 อ้างอิงมาจาก Cox. 1994 : 212 - 215)

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาร์เตอร์ (Harter's Competence Motivation Theory)

ฮาร์เตอร์ (Harter) อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ มีความพยายามที่จะทำอะไรที่ยากขึ้น (Mastery) และมีความต้องการที่จะฝึกสิ่งที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ รับรู้ว่าตนเองประสบความสำเร็จและสามารถทำในสิ่งที่ยากขึ้นได้ แต่ในทางตรงข้าม นักกีฬาไม่ยอมทำอะไรที่ยากขึ้น เมื่อรับรู้ว่าการจะทำแล้วจะไม่ประสบความสำเร็จ

ภาพประกอบ 1

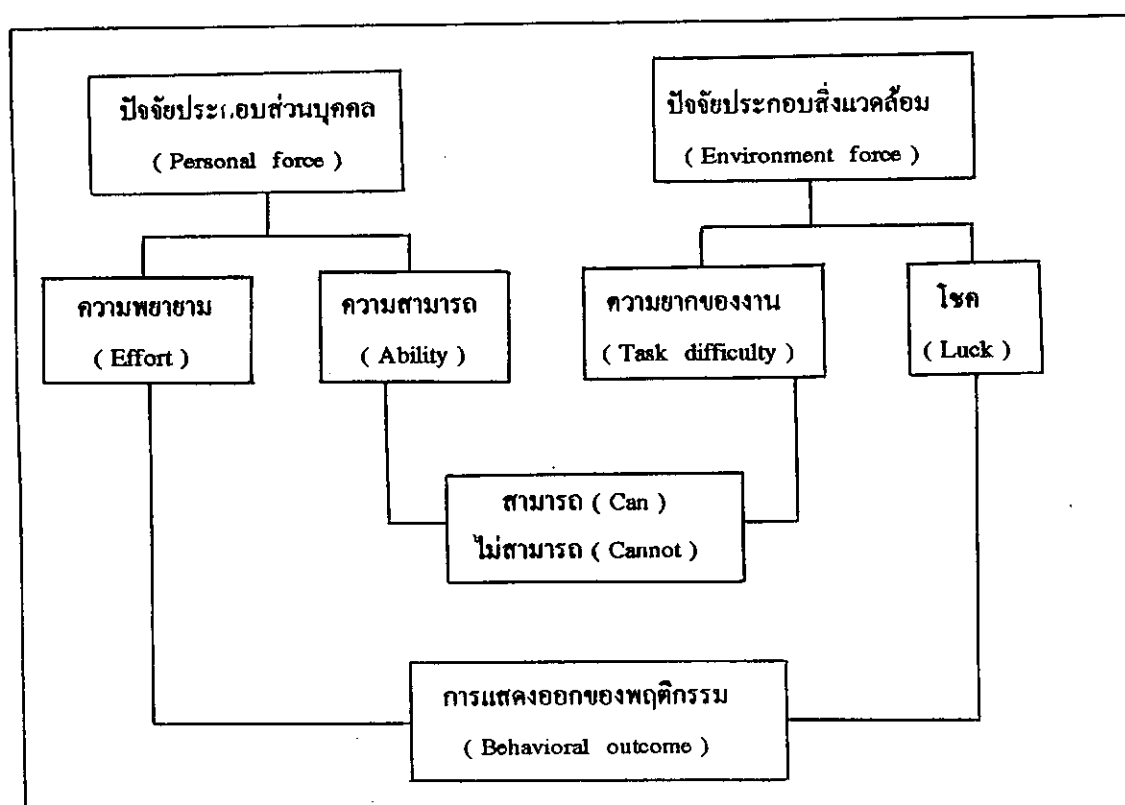

ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาร์เตอร์

ดังนั้นในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่มีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะฝึกซ้อมในสิ่งที่ยากขึ้น มีแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งที่ยากมากขึ้น ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬา เพื่อนร่วมทีม และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลมากในการช่วยสร้างเสริมการรับรู้ของนักกีฬามีความสามารถ จะต้องทำให้นักกีฬารู้ว่าเขาเป็น ผู้ที่มีความสามารถเพื่อให้นักกีฬาเกิดความมั่นใจและพยายามพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น

ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory)

ไฮเดอร์ (Heider) (Roberts. 1992 : 9 - 11) อธิบายว่า ความพยายามของมนุษย์ ในการอ้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการกำหนดพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของตนเอง จะทำให้แรงจูงใจในการกระทำนั้นมั่นคงยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังสามารถใช้อธิบาย ความสามารถของตนเองด้วยทฤษฎี การอ้างสาเหตุของไฮเดอร์ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยประกอบ ส่วนบุคคล คือ ความสามารถ (Ability) และความพยายาม (Effort) และปัจจัยประกอบ สิ่งแวดล้อม คือ ความยากของงาน (Task difficulty) และโชค (Luck) ภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีการอ้างสาเหตุของไฮเดอร์

การอ้างสาเหตุในการกระทำของนักกีฬา สืบเนื่องมาจากความเข้าใจในปัจจัยประกอบส่วนบุคคล คือ ความสามารถและความพยายาม และปัจจัยประกอบสิ่งแวดล้อม คือ ความยากของงานและโชค เช่น นักกีฬาอ้างถึงสาเหตุของการแพ้การแข่งขันว่าเพราะทีมคู่ต่อสู้เก่งกว่า ฝีมือเก่งกว่ามาก (ความสามารถ) หรือทีมคู่ต่อสู้ชนะเพราะโชคช่วย (โชค) หรืออ้างสาเหตุว่าทีมของเราไม่มีนักกีฬามืออาชีพเลยในขณะที่ทีมคู่ต่อสู้มีแต่นักกีฬามืออาชีพ และเป็นแชมป์มา 3 สมัยแล้ว (ความยากของงาน) เป็นต้น

ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting Theory)

เป้าหมาย (Goal) คือ บางสิ่งบางอย่างที่เราต้องการจะกระทำให้สำเร็จ เป้าหมายมีคุณสมบัติ 2 ประการ คือ

1. เนื้อหา (Content) หมายถึง เนื้องานที่กำหนด
2. ความหนักของงาน (Intensity) หมายถึง ปริมาณของงานที่ผู้กำหนดเป้าหมายจะใช้เพื่อความสำเร็จของงานนั้น

ล็อก และแลตแฮม (Locke and Latham. 1985 : 205 - 222) อธิบายถึง หลักการทำงานในทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายว่าเป็นกระบวนการและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ดังต่อไปนี้

1. ผลกระทบของการกำหนดเป้าหมายต่อทิศทาง ความหนักของงาน ความเพียรพยายาม รวมทั้งการพัฒนากลยุทธ์ในการพัฒนางานให้ดีขึ้น
2. องค์ประกอบ 4 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ ระหว่างเป้าหมาย และงาน ได้แก่ ความสามารถ ความทุ่มเทต่องาน การให้ข้อมูลย้อนกลับ และความซับซ้อนของงาน
3. องค์ประกอบทางสถานการณ์ กลไกของการกำหนดเป้าหมายที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน หรือการเล่นกีฬา

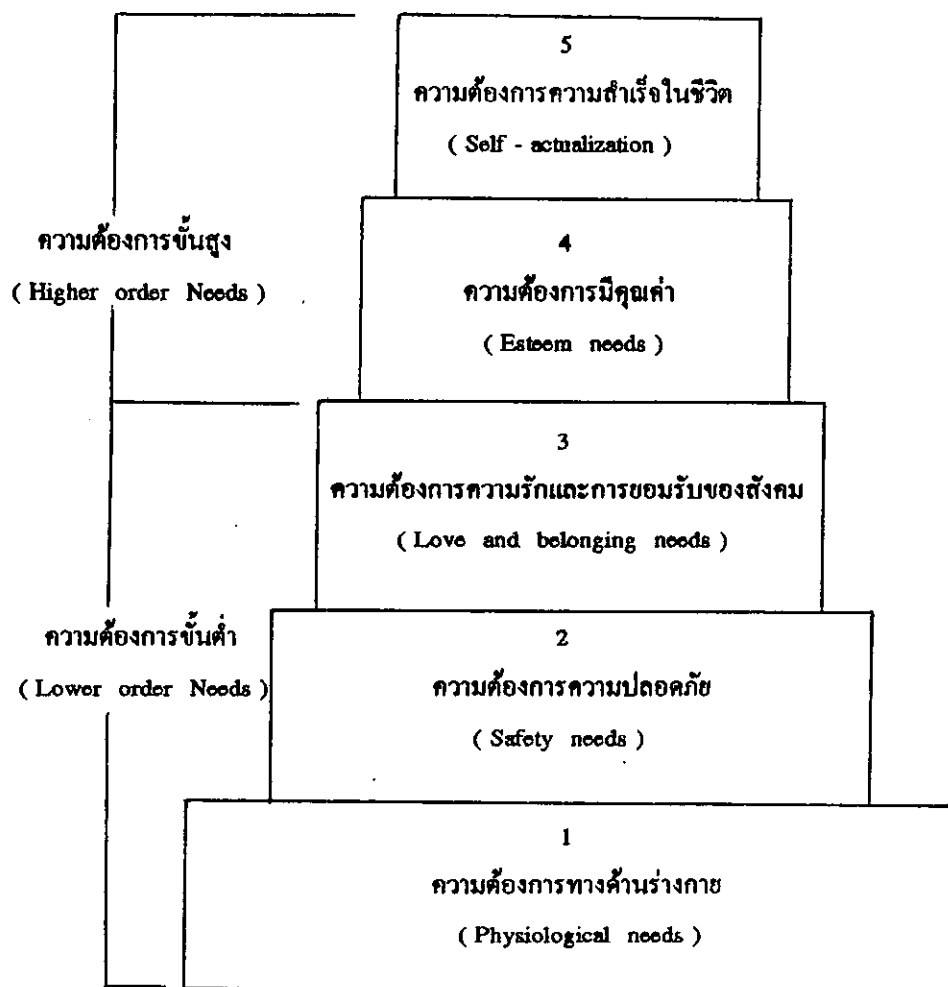
หลักการกำหนดเป้าหมายในการกีฬา (Goal Setting Principles for Sport)

หลักสำคัญในการกำหนดเป้าหมายสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬามีดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายเฉพาะเจาะจงดีกว่ากำหนดเป้าหมายทั่วไป
2. กำหนดเป้าหมายที่สามารถประเมินผลได้
3. กำหนดเป้าหมายให้ยากดีกว่ากำหนดเป้าหมายให้ง่าย เพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดความพยายาม และเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ
4. กำหนดเป้าหมายระยะสั้นเพื่อความสำเร็จของเป้าหมายระยะยาว การกำหนดเป้าหมายระยะสั้นจะเป็นจริงมากกว่าการกำหนดเป้าหมายระยะยาว
5. กำหนดเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬามากกว่ากำหนดเป้าหมายเพื่อชัยชนะ นักกีฬาจึงเกิดแรงจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มากขึ้น
6. กำหนดเป้าหมายต้องเป็นที่ยอมรับของนักกีฬา เมื่อนักกีฬายอมรับแล้วจะมีความพยายามทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น ๆ

นอกจากทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับด้านการกีฬาทั้ง 4 ทฤษฎี ดังกล่าวแล้ว ยังมีทฤษฎีแรงจูงใจทางด้านจิตวิทยาที่สำคัญอีกทฤษฎีหนึ่ง คือ ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่พัฒนาของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Growth Motivation) ทฤษฎีนี้กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น (Gratify Needs) และความต้องการของมนุษย์นี้มีมากมายหลายอย่างด้วยกัน ซึ่งมาสโลว์ (Maslow) ได้จัดเรียงเป็นลำดับขั้นจากขั้นต่ำสุดไปสู่ขั้นสูงสุดเป็น 5 ขั้นด้วยกัน

ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เรียงลำดับความต้องการดังนี้ 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย 2) ความต้องการความปลอดภัย 3) ความต้องการความรักและการยอมรับของสังคม 4) ความต้องการมีคุณค่า 5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต ภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs)

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ และอากาศ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต ถ้ามนุษย์ยังไม่สามารถสนองความต้องการขั้นต้นนี้ได้ จะไม่มีความต้องการในขั้นถัดไป เพราะมนุษย์จะไม่มีเวลาคิดถึงความต้องการอื่น จะคิดเฉพาะสิ่งที่จะมาสนองความต้องการในขั้นนี้เท่านั้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เราจะรู้สึกปลอดภัยเมื่อสิ่งเรานั้นเป็นสิ่งที่รู้จักมักคุ้น และจะกลัวสิ่งที่แปลกไปจากเดิม ซึ่งความต้องการนี้จะเห็นได้ชัดในเด็กเล็ก เด็กมักจะชอบอะไรที่เหมือนเดิมมากกว่าการที่ชอบอะไรที่แปลก ๆ และมักจะกลัวสิ่งที่แปลก

3. ความต้องการความรักและการยอมรับของสังคม (Love and Belonging Needs) คนทุกคนอยากได้รับความรักจากคนอื่น อยากเป็นเจ้าของคนอื่น และในขณะเดียวกันก็อยากให้ตนเป็นที่รักและเป็นของใครสักคน เราจะรู้สึกเหงาวิวเหว และขาด ถ้ารู้สึกว่ามีใครรักหรือไม่รู้ว่า จะรักใคร ความต้องการชนิดนี้คนที่ยังขาดมากก็ยิ่งต้องการมาก

4. ความต้องการมีคุณค่า (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าทั้งในสายตาของตนเองและผู้อื่น ต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญ ได้รับการยอมรับนับถือ และความมีเกียรติจากคนอื่น ซึ่งความต้องการนี้จะควบคู่ไปกับการรู้สึกมั่นใจ ถ้าความต้องการนี้ไม่ได้รับการตอบสนองจะก่อให้เกิดความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่า อ่อนแอ หมดหวัง ไม่มีความหมายในสายตาของผู้อื่น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self - actualization) เป็นระดับความต้องการที่สูงสุด เป็นความต้องการบรรลุความหวังของคนและการได้ใช้ความสามารถทำในสิ่งที่ตนคิดริเริ่มอย่างเต็มที่

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการทั้ง 5 ประเภทนี้ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 (ความต้องการประเภทที่ 1 - 3) เรียกความต้องการขั้นต่ำ (Lower order Needs)

กลุ่มที่ 2 (ความต้องการประเภทที่ 4 - 5) เรียกความต้องการขั้นสูง (Higher order Needs) ซึ่งความต้องการขั้นสูงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการขั้นต่ำของมนุษย์ได้รับการตอบสนองแล้ว (Maslow. 1970 : 73)

จากทฤษฎีแรงจูงใจทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานี้แล้วแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมด้านการศึกษา ซึ่งความสำเร็จในการเล่นกีฬานั้นจะต้องนำหลักการของทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์รวมกัน เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬา

นอกจากนี้การเล่นกีฬายังสามารถตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ได้อีกด้วย เช่น การเล่นกีฬาทำให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ได้สัดส่วน ทำให้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับของคนอื่น ช่วยยกระดับฐานะทางสังคม เป็นต้น ดังนั้นนักกีฬาจึงควรที่จะมุ่งมั่นอดทน ฝึกฝนร่างกายและทักษะกีฬาเป็นประจำ เพื่อพัฒนาระดับความสามารถในด้านกีฬาให้บรรลุจุดหมายของการเล่นกีฬา และเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

แนวทางในการจูงใจ

พิระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 60 - 63) ได้กล่าวถึงแนวทางในการจูงใจว่า นักกีฬาในวัยหนุ่มสาว สามารถใช้วิธีการจูงใจหรือกระตุ้นได้หลายวิธี เพื่อโน้มน้าวให้เกิดแรงขับหรือต้องการแสดงคุณลักษณะพิเศษต่าง ๆ ของตนให้ปรากฏ โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจที่ต้องนำมาพิจารณาดังต่อไปนี้ คือ

1. การยอมรับ (Recognition)

หมายถึง การสร้างความรู้สึกให้เกิดการยอมรับ เกิดความเชื่อถือเพื่อนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่งประกอบด้วยวิธีการจูงใจต่อไปนี้

1.1 การกระตุ้นระยะแรก (Peer recognition)

ได้แก่ การกระตุ้นด้วยวิธีการแสดงออกเพื่อการยอมรับของกลุ่ม อาจจะโดยการตั้งให้เป็นผู้นำกลุ่มหรือหัวหน้าในการฝึกหรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งตรงกับสัญชาตญาณของวัยรุ่นที่ต้องการเป็นคนเด่นและอยากแสดงออก

1.2 การกระตุ้นเพื่อให้แสดงออก (Parental recognition)

ได้แก่ การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ซึ่งตรงกับลักษณะความต้องการตามธรรมชาติของวัยรุ่นที่ต้องการความยอมรับจากบิดามารดา ผู้ปกครอง ซึ่งส่วนมากต้องการให้เด็กในปกครองได้กระทำความดี ซึ่งต้องหาวิธีการกระตุ้นให้วัยรุ่นได้แสดงออกอย่างภาคภูมิใจ เพื่อความยอมรับและความสำเร็จแห่งตน ดังนั้นการส่งเสริมให้นักศึกษาหรือวัยรุ่นได้แสดงออกโดยการชี้แนะเฉพาะหน้า จึงเป็นการจูงใจให้เกิดการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น

1.3 การกระตุ้นด้วยบทบาทสังคม (Public recognition)

ได้แก่ การสร้างความรู้สึกยอมรับ จากสังคมแวดล้อมซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่ต้องการเป็นคนเด่นคนดังในสังคมในหมู่เพื่อนฝูง จากพื้นฐานนี้กิจกรรมกีฬาใดที่สร้างชื่อเสียงในสังคมหรือเป็นที่นิยม วัยรุ่นก็จะมีคามสนใจและต้องการเลียนแบบ ต้องการมีหน้ามีตา มีชื่อเสียงซึ่งเป็นความใฝ่ฝันของวัยรุ่นหรือนักกีฬาทุกคน

2. กระตุ้นด้วยการให้แสดงออกของบุคคล (Ego - reinforcement)

หมายถึง การต้องการเป็นคนเด่นคนดัง เพื่อจะได้แสดงออกในสังคมหรือในชุมชน นักกีฬาทุกคนปรารถนาชื่อเสียง ความสำเร็จ การมีชื่อหรือข่าวลงในหน้าหนังสือพิมพ์ รูปลงในข่าวกีฬาหรือโทรทัศน์ นับเป็นความต้องการหรือความใฝ่ฝันสูงสุดที่แสดงถึงความสามารถหรือความสำเร็จของตน จึงทำให้เกิดความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา เพื่อไฝหาโอกาสดังกล่าว จึงมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบดังต่อไปนี้

2.1 การรู้จักและเข้าใจในตนเอง (Self - realization)

ได้แก่ การได้ตอบสนองความต้องการในการที่จะเล่นหรือฝึกกิจกรรมเมื่อได้รับความสำเร็จจากการฝึก ได้เป็นนักกีฬาเด่นกีฬาดัง ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดความมั่นใจมากขึ้น

2.2 การรู้จักประมาณตน (Self of Adequacy)

ได้แก่ การรู้ระดับขีดความสามารถของตนแล้วเกิดความมานะพยายามเพื่อฝึกพัฒนาตนทั้งในด้านทักษะ บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และการยอมรับในบุคคลอื่น ๆ คือ มีความสามารถทั้งทางด้านทักษะและมีพฤติกรรมที่เหมาะสม สามารถฝึกตนให้เป็นที่ชื่นชอบหรือเป็นขวัญใจของทีม

2.3 การฝึกสร้างตนอย่างมีจุดหมาย (Display of Masculinity)

ได้แก่ การรู้จักพยายามฝึกฝนตนเอง เพื่อให้มีทักษะความสามารถเป็นที่ยอมรับเป็นที่สนใจของเพื่อนต่างเพศ การพยายามฝึกฝนหรือสร้างตนเองให้เป็นคนเด่น เพื่อเพศตรงข้ามจึงเป็นการกระตุ้น หรือการแสดงออกอย่างหนึ่ง

3. ความกังวลต่อความล้มเหลว (Fear of Failure)

ความกังวลหวั่นระแวงนับเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการลงใจ การชี้ให้เห็นถึงผลเสียจากความล้มเหลว เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความมานะเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลวที่ทำให้เกิดเป็นความวิตกกังวลใจ การทำโทษ การกำหนดมาตรการหรือกฎเกณฑ์ จัดเป็นวิธีการในการลงใจอย่างหนึ่ง

4. วัสดุอุปกรณ์ (Material Gain)

การลงใจโดยใช้วัสดุ ข้าวของเครื่องใช้ เป็นสิ่งล่อใจจัดเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของนักกีฬา เช่น รางวัลทุนการศึกษา ชูตกีฬา ถ้วยรางวัลต่าง ๆ แต่สิ่งที่จะเกิดปัญหาต่อเนื่องตามมา คือ อาจทำให้เกิดความมุ่งหวังรางวัลมากเกินไป จนทำให้ผลการเล่น การประสานกันระหว่างทีมต้องเสียไป เนื่องจากเกิดความต้องการสิ่งตอบแทนหรือรางวัลมากเกินไป เช่น การซื้อตัวไปเล่นทีมอื่น ๆ หรือเมื่อไม่ประสบผลสำเร็จตามต้องการก็จะทำให้เกิดความท้อแท้หมดกำลังใจ

5. ความต้องการผ่อนคลาย (Needs For An Esotional Out Let)

การพักผ่อนหรือผ่อนคลายทางจิตใจ เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการจูงใจ เช่น เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการแข่งขันก็จะจัดให้มีการพักผ่อนช่วงระยะหนึ่ง ซึ่งตามหลักการทั่วไปจะมีระยะเวลาประมาณ 1 เดือน ช่วงนี้จะเป็นการพักผ่อนท่องเที่ยวโดยหยุดหรือพักจากซ้อมโดยสิ้นเชิง เพื่อลดความเครียดจากช่วงการฝึกหนักและจากการแข่งขัน ร่างกายจะอ่อนเพลีย จิตใจเคร่งเครียดกังวล การจัดให้มีโปรแกรมการพักผ่อนอย่างอิสระหรือเป็นกันเอง นับเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยกระตุ้นหรือจูงใจให้นักกีฬาเกิดความสดชื่น กระฉับกระเฉง มีชีวิตชีวาขึ้น

6. ความต้องการทางการเคลื่อนไหว (Need For Physical Movement)

นักกีฬาโดยปกติจะมีความต้องการพัฒนาทักษะ โดยเฉพาะด้านสมรรถภาพทางกาย และทักษะทางกลไก กิจกรรมที่ใช้พัฒนาทักษะทางกลไก อาจจะใช้การบริหารกาย กิจกรรมเข้าจังหวะ หรือกิจกรรมพิเศษเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศที่จำเจ เช่น การวิ่งฟาร์เลนนอกเมืองหรือชายหาด การพักผ่อนด้วยเกมเบา ๆ เพื่อความสนุกสนาน หรือการบริหารกายเฉพาะตัว เป็นต้น

7. สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)

นักกีฬาจะต้องรู้จักสร้างและพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้มีขีดจำกัดสูงขึ้น โดยการฝึกตนเองเป็นประจำ เพราะสมรรถภาพทางกายเป็นปัจจัยที่จะนำนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในบั้นปลาย

เทคนิคการจูงใจเพื่อการฝึกนักกีฬา

การจูงใจเพื่อการฝึกนักกีฬามีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มระดับความสามารถสูงสุดให้แก่ นักกีฬา และเพื่อให้มีประสิทธิภาพในขณะแข่งขัน ซึ่งผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนต่างก็มีเทคนิคการจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งวิธีการจูงใจนักกีฬามีดังนี้ (พิระพงค์ บุญศิริ. 2536 : 63)

1. การยกย่องชมเชย (Praise)

การยกย่องชมเชยเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ การให้คำชมเชยแก่นักกีฬาต้องให้เหมาะสมกับโอกาส โดยคำนึงถึงความสามารถ ไม่ใช่ผลแพ้ ชนะ และต้องชมเชยอย่างจริงใจ

2. การใช้กฎระเบียบและการลงโทษ (Treats and Punishment)

การกำหนดกฎระเบียบและการลงโทษ เป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรสร้างขึ้นเพื่อเป็นการสร้างระเบียบวินัยให้แก่ นักกีฬา เมื่อนักกีฬาปฏิบัติผิดระเบียบจะต้องมีการลงโทษที่เหมาะสม และไม่ควรให้นักกีฬาคนใดมีอภิสิทธิ์เหนือกฎระเบียบและบทลงโทษ

3. การปลอบขวัญเมื่อล้มเหลว (Diversion from Failure)

เมื่อนักกีฬาประสบกับความพ่ายแพ้ ย่อมที่จะสูญเสียกำลังใจ และความรู้สึกต่าง ๆ ดังนั้นผู้ฝึกสอนไม่ควรที่จะซ้ำเติมหรือกล่าวโทษในความพ่ายแพ้ของนักกีฬา เพราะจะยิ่งทำให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกท้อแท้ เบื่อหน่าย และอาจเลิกเล่นกีฬาได้ ผู้ฝึกสอนกีฬาจึงควรที่จะสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ นักกีฬา เช่น จัดกิจกรรมที่สนุกสนาน หรือนำนักกีฬาไปพักผ่อนนอกสถานที่

4. การใช้เสียง (Use of Voice)

การใช้เสียงเป็นพลังสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬามีความฮึกเหิม ตื่นตัว พร้อมทั้งจะเล่น การเน้นหนักในคำพูด การปลอบใจ ความหนักแน่นจริงจังในน้ำเสียง หรือความอ่อนโยน ในการให้กำลังใจอย่างอบอุ่น จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นและให้กำลังใจนักกีฬา การตะโกนสั่งผู้เล่นในสนามเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เพราะนอกจากจะฟังไม่รู้เรื่องแล้ว อาจทำให้นักกีฬาเกิดอาการหวัดพะวง และเป็นผลร้ายต่อทีมได้

5. การพูดคุยเป็นรายบุคคลและทีม (Individual and Team Discussion)

การเปิดโอกาสให้ผู้เล่นทุกคนได้แสดงความคิดเห็น เพื่อแก้ปัญหา ชี้แจง หรือเสนอแนะเกี่ยวกับการเล่น หรือเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์มากต่อการพัฒนานักกีฬาและทีม ทั้งนี้เพื่อการแก้ไขปรับปรุงแก้จุดอ่อนต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาทีมให้ไปสู่จุดหมายที่ต้องการ

6. การชี้นำพิเศษ (Pep Talk)

การใช้คำพูดชี้แนะสรุปข้อดีข้อเสียในการเล่น จุดอ่อนจุดแข็งของการเล่นทั้งทีม และรายบุคคล ตลอดจนการให้คำแนะนำในการปฏิบัติเป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์มากต่อการพัฒนานักกีฬาและทีม ทั้งนี้เพื่อการแก้ไขปรับปรุงแก้จุดอ่อนต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาทีมให้ไปสู่จุดหมายที่ต้องการ

7. การใช้เงื่อนไขพิเศษ (Use of Gimmicks)

ผู้ฝึกสอนอาจกำหนดเงื่อนไขพิเศษเพื่อกระตุ้นเตือนใจให้นักกีฬามุ่งมั่นขยันฝึกซ้อม และพัฒนาการเล่นให้ดีขึ้น เช่น อาจกำหนดเป็นสโลแกนของทีมว่า “ชัยชนะนี้.....เพื่อชาติ” เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าเทคนิคต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เป็นวิธีการจูงใจให้นักกีฬาดังใจเล่นกีฬา มีความมุ่งมั่นและฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงขึ้น ซึ่งผู้ฝึกสอนที่ดีควรที่จะเลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับนักกีฬาและสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด

นอกจากนี้ยังควรให้นักกีฬาได้มีโอกาสรู้ถึงคุณค่าของความสำเร็จ และโอกาสของความสำเร็จในระดับที่พอดี เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะเล่นในครั้ง ๆ ต่อไป ทั้งนี้ เพราะความสำเร็จใดที่ได้มายาก ก็จะมีคุณค่ามาก มีความหมายมาก ซึ่งจะทำให้มีแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะเล่นในครั้งต่อ ๆ ไปมากด้วย ส่วนโอกาสของความสำเร็จนั้น ถ้าหากมีโอกาสน้อยจะทำให้แรงจูงใจลดลง เช่น การแข่งขันกับคู่ต่อสู้ที่เหนือชั้นกว่ามาก ๆ จนไม่มีโอกาสชนะได้ นักกีฬารู้สึกไม่มีกำลังใจ ไม่อยากเล่น เกิดความเบื่อหน่าย แต่ถ้าโอกาสของความสำเร็จมีมาก ๆ จนไม่มีโอกาสแพ้ได้เลย คุณค่าของความสำเร็จก็จะหมดไป ถึงชนะได้ก็ไม่มีความหมาย ดังนั้นโอกาสของความสำเร็จควรอยู่ในระดับที่พอดี ไม่มากไม่น้อยเกินไป

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขัน

การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาในขณะทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญที่ช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ดังนั้นโค้ชจึงพยายามเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนดูแลควบคุมอยู่นั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทดสอบหรือทดสอบความสามารถของตนได้ร่วมสนุกสนานทั้งภายใน และนอกค่าย ฝึกซ้อม หรือการมีส่วนร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันเป็นครั้งคราว สิ่งเหล่านี้จะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น ทำให้เกิดความพึงพอใจ จนไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ธีระพงศ์ บุญศิริ, 2536 : 66)

1. มีความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride)

จัดเป็นแรงจูงใจที่ซ่อนเร้นอยู่ในนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ก็จะเกิดความมานะในการฝึกซ้อมอย่างมีทิว เพื่อที่จะให้ตนเองมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขันที่จะมาถึง

2. ภาพลักษณ์แห่งตน (Self Image)

เป็นความคิดต้องการให้เป็นโดยปรารถนาจะให้เกิดขึ้นกับตนหรือทีม การที่นักกีฬาสร้างจินตนาการความสำเร็จในความฝันเช่นนี้ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกเคร่งครัดกับตนเองในการฝึกซ้อม เพราะต้องการเห็นตนและเพื่อนร่วมทีมประสบความสำเร็จตามที่คิดคำนึงไว้ ทำให้รู้สึกว่าถ้าตนมีมานะขยันฝึกซ้อม แล้วย่อมพัฒนาการเล่นดีขึ้น และจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากขึ้น ความรู้สึกนี้จะเป็นแรงจูงใจแบบซ่อนเร้นที่มีในนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ว่าตนเองถูกลบหลู่หรือถูกพยายาบท (The Senee of Humilitaion and Revenge)

การที่นักกีฬาคนหนึ่ง เกิดความพ่ายแพ้หรือประสบความล้มเหลวจากการแข่งขัน เขาก็จะรู้สึกว่าได้สูญเสียชื่อเสียงเกียรติยศที่มีอยู่ไปแล้ว ความรู้สึกนี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้พยายามแก้ตัว หรือแก้แค้นหากมีโอกาสอีกครั้ง ความรู้สึกนี้จะกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกผูกพันบาทเดือนใจให้มุ่งมั่นฝึกซ้อมหนักอยู่ตลอดเวลา เพื่อรอวันและโอกาสเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปกลับคืนมาให้ได้

4. ความต้องการยกระดับของตนเอง (Level of aspiration)

เป็นความรู้สึกที่ต้องการยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นไปทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตน ระดับทางฐานะเศรษฐกิจ สังคม หน้าที่การงาน และอื่น ๆ ซึ่งมีแรงจูงใจเป็นสิ่งจูงใจในตัว ทำให้เกิดความพยายามในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and self discovery)

จัดเป็นแรงจูงใจที่จูงใจในตัวนักกีฬาแต่ละคน ซึ่งเกิดจากการพยายามฝึกซ้อมหนักเพื่อให้มีสมรรถภาพทางกายและใจพร้อมสู่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น และจะค้นพบสิ่งใหม่ในขณะที่ฝึกซ้อมอย่างไม่คาดฝัน เช่น ทักษะพิเศษ ซึ่งจะเป็นตัวทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้จะเป็นแรงขับให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน

6. ความปรารถนาที่อยากจะชนะ (The Desire to win)

นักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะมีพลังจูงใจอย่างหนึ่ง กระตุ้นเตือนสำนึกอยู่ตลอดเวลา คือ ปรารถนาชัยชนะ ทำให้ต้องฝึกหนักอยู่เสมอเพื่อการเอาชนะ ซึ่งหมายถึงเครื่องบ่งชี้ให้สังคมเห็นว่าเขามีความสามารถอย่างแท้จริง และจะมีผลด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น รางวัลตำแหน่ง การงาน สภาพความเป็นอยู่ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นตัวจูงใจให้เกิดความมานะพยายามเพื่อชัยชนะอยู่เสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยในประเทศ

อโมโรส และฮอร์น (Amorose and Horn, 1995 : 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การโค้ชและสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าพฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพทางการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน

ผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงงูใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษา ไม่มีผลต่อแรงงูใจภายใน

แอนดรี และไวท์เฮด (Andree and Whitehead. 1995 : 7) ได้ทำการศึกษาถึงอิทธิพลของความสามารถที่เห็นได้ชัดเจน อารมณ์ หรือเป้าหมายสู่ความสำเร็จต่อแรงงูใจภายในของนักกีฬาวัยเยาว์ ทฤษฎีเป้าหมายความสำเร็จมีสมมติฐานว่า ความสามารถที่เห็นได้นั้นมีปฏิสัมพันธ์กับเป้าหมายความสำเร็จ และหากมีเป้าหมายแบบเปรียบเทียบหลายเป้าหมาย แต่ความสามารถต่ำจะทำให้แรงงูใจต่ำ สมมติฐานนี้ใช้ทดสอบกับนักกรีฑารุ่นเยาว์ จำนวน 139 คน อายุตั้งแต่ 11 - 17 ปี โดย

- กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายแบบเปรียบเทียบและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง
- กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายแบบเปรียบเทียบและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถต่ำ
- กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเป็นแบบของตนเองและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูง
- กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่ตั้งเป้าหมายเป็นแบบของตนเองและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถต่ำ

ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มที่ 2 คะแนนความสนุกสนานและความพยายามต่ำกว่าในกลุ่มอื่น ๆ ทั้ง 3 กลุ่ม และในกลุ่มที่ 1 มีคะแนนการเกิดความกดดันมากกว่ากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4

ฮอล และเอิร์ลเลส (Hall and Earles. 1995 : 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงงูใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงงูใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬา การวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าใจถึงแรงงูใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 - 15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่วงชี้นำและสอนหลักการต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายอยู่ที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะ

นำไปสู่ความสำเร็จด้วย จากการศึกษายังพบว่า ช่วงที่นักกีฬาจำเป็นต้องแสดงออกนั้นเป็นช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คาวัสซานุ และโรเบิร์ต (Kavussanu and Roberts. 1995 : 65) ได้ศึกษาแรงงูใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงงูใจ แรงงูใจภายในและประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงงูใจ แรงงูใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงงูใจที่มีต่อระดับแรงงูใจภายในและประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐาน แบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงงูใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเอง ห้องเรียนที่มีครูชี้แนะจะให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอนฟรอนด์ เบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ผลดี แต่ในทางกลับกันจะให้ผลทางลบหากเกิดในช่วงชี้แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์แสดงว่ามีแรงงูใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงงูใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงงูใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

ราบาน (Rabaan. 1995 : 3134) ได้ศึกษาแรงงูใจในการเข้าร่วมและการถอนตัวจากกิจกรรมพลศึกษาของนักกีฬาชาอุดิอาระเบียวัยหนุ่มสาว โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงเหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา และกีฬาของเด็กวัยรุ่นชาอุดิอาระเบีย โดยใช้แรงงูใจทางด้านความสามารถ การสนับสนุนทางสังคม วัฒนธรรม และอายุ เป็นตัวแปร กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย จำนวน 240 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม (กลุ่มการเข้าร่วม 150 คน และ 17 - 19 ปี) สมมติฐานการวิจัยมีดังนี้

1. เหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอายุ
2. เหตุผลสำหรับการเลิกเล่นกีฬาของกิจกรรมพลศึกษาและกีฬามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอายุ

3. ผู้ที่ยังเข้าร่วมอยู่มีความเชื่อว่าตนมีแรงจูงใจในการแข่งขันทางด้านความสามารถทางกายมากกว่าผู้เลิกเล่น

4. ผู้เข้าร่วมได้รับการสนับสนุนทางสังคม วัฒนธรรมมากกว่าผู้เลิกเล่น

ผลการศึกษา

1. เหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและกีฬามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มผู้เข้าร่วมและกลุ่มผู้เลิกเล่น และระหว่างกลุ่มอายุ

2. เหตุผลของการหยุดกิจกรรมพลศึกษาและกีฬามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอายุ

3. ผู้เข้าร่วมมีความเชื่อว่าตนมีแรงจูงใจในการแข่งขันทางด้านความสามารถทางกายมากกว่าผู้เลิกเล่น

4. ผู้เข้าร่วมได้รับการสนับสนุนทางสังคมและวัฒนธรรมมากกว่าผู้เลิกเล่น

งานวิจัยในประเทศไทย

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน และนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติชุดซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจสุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัวและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย คือ รายได้และผลประโยชน์เกื้อกูล และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

พรเทพ ถีทองอิน (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา

2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด

3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านสาขาพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบัน มีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน

4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นอาชีพที่สูงจรด

5. ปัจจัยในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

6. ปัจจัยในด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด

7. ปัจจัยในด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้เพราะได้ขอกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

ศุวิมล ควรเจริญ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงงูใจในการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 894 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามแรงงูใจในการเลือกประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงงูใจในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีแรงงูใจในการประกอบอาชีพอิสระทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและสูง

2. แรงงูใจในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีแรงงูใจในการประกอบอาชีพอิสระทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลางและสูง

3. แรงจูงใจในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอิสระทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและสูง

4. แรงจูงใจในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีแรงจูงใจในการประกอบอาชีพอิสระทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและสูง

ทองหล่อ นาคหอม (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริหารการศึกษา ประชากรที่ใช้เป็นนิสิตปริญญาโทวิชาเอกการบริหารการศึกษาภาคปกติ รุ่นที่ 14 และรุ่นที่ 15 จำนวน 42 คน และนิสิตปริญญาโทวิชาเอกการบริหารการศึกษาภาคพิเศษ รุ่นที่ 2 และรุ่นที่ 3 จำนวน 79 คน โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริหารการศึกษา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจลำดับแรก คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือ ด้านหน้าที่ราชการ ด้านสถาบัน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอิทธิพลการชักจูงของบุคคลและสื่อ ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริหารการศึกษา ได้ผลดังนี้

2.1 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระหว่างนิสิตสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา และสังกัดอื่น ๆ มีลักษณะไม่แตกต่างกัน

2.2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระหว่างนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคพิเศษ ในด้านหน้าที่ราชการมีลักษณะไม่แตกต่างกัน

คณัฏ ยาหอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนัก โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรักความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

จากผลงานการวิจัยที่ผู้วิจัยได้เสนอมานั้น พบว่า ในด้านงานวิจัยของต่างประเทศมักจะมีการค้นพบเกี่ยวกับทฤษฎีของแรงงูใจและวิธีการสร้างแรงงูใจในกิจกรรมกีฬา เช่น การค้นพบว่าการโค้ชแบบเผด็จการทำให้แรงงูใจภายในลดลง การแยกแยะช่วงขึ้นและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงงูใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา เป็นต้น ส่วนงานวิจัยของประเทศไทยมักพบสาเหตุของแรงงูใจที่ทำให้คนเลิกเล่นหรือเรียนกีฬา หรือแม้แต่การเลือกประกอบอาชีพ ซึ่งแรงงูใจดังกล่าวเป็นผลให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เหตุผลหรือแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้นแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุและระดับของการแข่งขัน ซึ่งแรงงูใจดังกล่าวมี 7 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และด้านสุขภาพอนามัย

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักของแรงงูใจที่มี ความเกี่ยวข้องกับด้านการกีฬามากที่สุด 2 ประเภท คือ แรงงูใจภายในและแรงงูใจภายนอก ซึ่งได้แบ่งองค์ประกอบของแรงงูใจภายในและแรงงูใจภายนอกเป็นปัจจัยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจกีฬา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสังคมและครอบครัว และด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียนในนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน
2. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียนในนักเรียนชาย ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี แตกต่างกัน
3. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียนในนักเรียนหญิง ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นนักรักบี้ของโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนจังหวัดนครปฐม ประจำปี การศึกษา 2538 จำนวน 633 คน ซึ่งมี 6 รุ่น คือ รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี ชาย รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี หญิง รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ชาย รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี หญิง รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ชาย และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี หญิง

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นนักรักบี้ของโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนจังหวัดนครปฐม ประจำปี การศึกษา 2538 จำนวน 240 คน โดยแยกกลุ่มตัวอย่างตามเพศและรุ่นอายุรวม 6 รุ่น ๆ ละ 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีวิธีการสุ่ม ดังนี้

1. สุ่มชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาจากประชากร 21 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 โรงเรียน
2. สุ่มจำนวนนักเรียนในแต่ละรุ่น โดยสุ่มจากโรงเรียนต่าง ๆ แยกเป็นเพศชายและ เพศหญิงให้ได้กลุ่มตัวอย่างรุ่นละ 40 คน ได้กลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	รุ่น						รวม
	อายุไม่ เกิน 14 ปี	อายุไม่ เกิน 14 ปี	อายุไม่ เกิน 16 ปี	อายุไม่ เกิน 16 ปี	อายุไม่ เกิน 18 ปี	อายุไม่ เกิน 18 ปี	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
วัดไร่ขิงวิทยาคม	-	4	-	5	-	5	14
ราชินีบูรณะ	-	5	-	7	-	6	18
พระปฐมวิทยาลัย	9	5	8	5	6	7	40
มัสยิดอาณานิคมกำแพงแสน	7	7	7	5	10	5	41
สระกะเทียมวิทยาคม	3	4	6	4	4	5	26
กำแพงแสนวิทยา	7	5	4	2	7	3	28
วัดห้วยจรเข้วิทยาคม	6	3	8	6	9	5	37
สิรินธรราชวิทยาลัย	5	3	4	5	3	4	24
ภัทรญาณวิทยา	3	4	3	1	1	-	12
รวม	40	40	40	40	40	40	24

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และเติมข้อความ (Open - Ended) จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ ศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา และจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกรีฑา
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียนออกเป็น 4 ด้าน คือ
 - 3.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจกรีฑา
 - 3.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
 - 3.3 ด้านสังคมและครอบครัว
 - 3.4 ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน (ภาคผนวก ก.) ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงและสร้างเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยกำหนดค่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาตามเกณฑ์ดังนี้

น้อยที่สุด	หมายถึง เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนน้อยที่สุด
น้อย	หมายถึง เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนน้อย
ปานกลาง	หมายถึง เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนปานกลาง
มาก	หมายถึง เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนมาก
มากที่สุด	หมายถึง เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนมากที่สุด

6. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงรูปแบบและภาษาไปทดลองใช้กับนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกรีฑาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น .85

8. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ตั้งแต่วันที่ 19 - 28 กุมภาพันธ์ 2539 โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 ฉบับ และรับกลับคืนมารวมทั้งสิ้นจำนวน 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด
- คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย
- คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง
- คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มาก
- คะแนน 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

หมายเหตุ

กรณีคำถามใดเป็นนิเสธกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาในด้านนั้น เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่าจะตรงกันข้ามกับเกณฑ์ที่ใช้ปกติ ดังนี้

- คะแนน 1 คะแนน หมายถึง มากที่สุด
 คะแนน 2 คะแนน หมายถึง มาก
 คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง
 คะแนน 4 คะแนน หมายถึง น้อย
 คะแนน 5 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิธีแจกแจงความถี่แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ป้อนข้อมูลในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจกรีฑา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสังคมและครอบครัว และด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียงมาวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง รวมทั้ง 4 ด้าน โดยใช้สถิติ t - test (independent)
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แยกเป็นรายด้าน โดยใช้สถิติ t - test (independent)
5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชาย โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระหว่างนักเรียนชายที่เล่นกรีฑา รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance)
6. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชาย แยกเป็นรายด้าน ระหว่างนักเรียนชายที่เล่นกรีฑา รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way Analysis of Variance)
7. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนหญิง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระหว่างนักเรียนหญิงที่เล่นกรีฑา รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุ

ไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance)

8. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนหญิง แยกเป็นรายด้าน ระหว่างนักเรียนหญิงที่เล่นกรีฑา รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman Keuls method)

9. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนระหว่างตัวแปรเพศและรุ่นอายุ แยกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - way Analysis of Variance) แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของตุคกี (Tukey's HSD)

10. นำเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- X แทน ค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- T แทน ค่าที่ได้จากการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่
- F แทน ค่าที่ได้จากการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

จากการศึกษาปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เป็นนักกรีฑาของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัด ของ จังหวัดนครปฐม ประจำปีการศึกษา 2538 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 240 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวน 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำมาวิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และเติมข้อความ (Open - Ended)

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
12	1	.4
13	18	7.5
14	73	30.4
15	39	16.3
16	49	20.4
17	29	12.1
18	31	12.9
รวม	240	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่อายุ 14 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาอายุ 16 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และอายุ 12 ปี มีน้อยที่สุดคือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	120	50.0
หญิง	120	50.0
รวม	240	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีจำนวนเท่ากันคือ 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนโดยจำแนกตามรุ่นอายุ

รุ่นอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 14 ปี	80	33.3
ไม่เกิน 16 ปี	80	33.3
ไม่เกิน 18 ปี	80	33.3
รวม	240	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่าในแต่ละรุ่นอายุ มีนักเรียนจำนวนเท่ากันคือ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระยะเวลาในการฝึกซ้อม

ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	4	1.7
1 ปี	69	28.8
2 ปี	60	25.0
3 ปี	36	15.0
4 ปี	27	11.3
5 ปี	23	9.6
6 ปี	16	6.7
มากกว่า 6 ปี	5	2.1
รวม	240	100.0

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการฝึกซ้อม 1 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาคือ 2 ปี มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬานักเรียน
ประจำจังหวัด

ประสบการณ์การแข่งขัน กีฬานักเรียนประจำจังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	89	37.1
2 ครั้ง	72	30.0
3 ครั้ง	39	16.3
มากกว่า 3 ครั้ง	40	16.7
รวม	240	100.0

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนมีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬานักเรียนประจำจังหวัดมากที่สุดคือ 1 ครั้ง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาคือ 2 ครั้ง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬานักเรียนประจำจังหวัดน้อยที่สุดคือ 3 ครั้ง มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระดับการแข่งขัน

ระดับการแข่งขัน	จำนวน	ร้อยละ
กีฬานักเรียนประจำจังหวัด	229	95.4
กีฬาเขตการศึกษา	9	3.8
กีฬาเยาวชนแห่งชาติ	2	.8
รวม	240	100.0

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับกีฬานักเรียนประจำจังหวัด มีจำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 95.4 รองลงมาคือระดับกีฬาเขตการศึกษา มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และระดับกีฬาเยาวชนมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน

ประสบการณ์ในการแข่งขัน	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	70	29.2
2 ครั้ง	72	30.0
3 ครั้ง	44	18.3
มากกว่า 3 ครั้ง	54	22.5
รวม	240	100.0

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการแข่งขัน 2 ครั้ง มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ 1 ครั้ง มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 และมีประสบการณ์ในการแข่งขัน 3 ครั้ง มีน้อยที่สุดคือ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามสนามสำหรับฝึกซ้อมกรีฑา

สนามสำหรับฝึกซ้อมกรีฑา	จำนวน	ร้อยละ
มี	155	64.6
ไม่มี	85	35.4
รวม	240	100.0

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีสนามสำหรับฝึกซ้อมกรีฑา มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระยะทางจากบ้านถึงสถานที่ฝึกซ้อม

ระยะทาง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 กิโลเมตร	44	18.3
1 - 5 กิโลเมตร	102	42.5
5 - 10 กิโลเมตร	39	16.3
10 - 15 กิโลเมตร	28	11.7
มากกว่า 15 กิโลเมตร	27	11.3
รวม	240	100.0

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่นับว่าบ้านอยู่ห่างจากสถานที่ฝึกซ้อม 1-5 กิโลเมตร จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือต่ำกว่า 1 กิโลเมตร จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และมากกว่า 15 กิโลเมตร มีน้อยที่สุดคือ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามวิธีการในการเดินทางไปฝึกซ้อม

เดินทางโดย	จำนวน	ร้อยละ
เดิน	37	15.4
ถีบจักรยาน	14	5.8
ขี่รถมอเตอร์ไซด์	35	14.6
นั่งรถโดยสารประจำทาง	110	45.8
อื่นๆ (วิ่ง 42 , รถยนต์ส่วนตัว 2)	44	18.3
รวม	240	100.0

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เดินทางไปฝึกซ้อมโดยนั่งรถโดยสารประจำทาง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาคือ เดินทางโดยวิธีอื่นๆ จำนวน 44 คน (วิ่ง 42 คน และนั่งรถยนต์ส่วนตัว 2 คน) คิดเป็นร้อยละ 18.3 และเดินทางไปฝึกซ้อมโดยถีบจักรยาน มีน้อยที่สุดคือ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 4 ด้าน คือ

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
3. ด้านสังคมและครอบครัว
4. ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้วยสถิติ (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ผลการวิเคราะห์มีดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักเรียนทั้งหมด

ตัวแปรย่อยปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านความรักความถนัด และความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.
1. รักและสนใจกรีฑา	4.08	.80
2. ชอบเล่นวิ่งแข่งกับเพื่อน ๆ มาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ	3.79	.92
3. เป็นกีฬาที่แสดงถึงความสามารถเฉพาะตัวได้อย่างชัดเจน	3.78	.94
4. เป็นการแข่งขันที่ตื่นเต้น	4.04	.86
5. ชอบเนื่องจากเป็นกีฬาที่ต้องแข่งขันทั้งกับตนเองและแข่งขันกับคนอื่น	4.10	.81
6. เป็นกีฬาที่ฝึกซ้อมได้ตามลำพัง	3.45	1.06
7. เป็นกีฬาที่แสดงถึงคามมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเอง และมีความอดทนสูงของผู้เล่น เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นกีฬามุคคล	4.34	.78
8. เป็นกีฬาที่เห็นผลแพ้ชนะได้อย่างชัดเจนภายในเวลาอันสั้น	4.23	.90
9. เป็นกีฬาที่แสดงถึงการพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างชัดเจน	4.27	.74
10. ถูกบังคับ	4.56	.73
รวม	4.06	.45

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียน ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ เฉลี่ยคือ 4.06 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑามากเป็น อันดับแรกคือ เป็นกีฬาที่แสดงถึงความเป็นระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเอง และมีความ อุดมทุนสูงของผู้เล่น เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นกีฬาบุคคล ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคือเป็นกีฬาที่ แสดงถึงการพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.27$) และปัจจัยที่มีผลต่อการ เลือกเป็นนักกรีฑาน้อยที่สุดคือ * ถูกบังคับ ($\bar{X} = 4.56$)

หมายเหตุ

* เป็นตัวแปรย่อยซึ่งเป็นนิเสธกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ เกณฑ์การให้คะแนนจึงตรงกันข้ามกับเกณฑ์ที่ใช้ตามปกติ และค่าเฉลี่ย ที่ได้จะแปรผลในทางตรงกันข้าม ดังนั้นค่าเฉลี่ยที่ปรากฏดังตารางนี้จึงหมายถึงเลือกด้วยความ สัมผัสใจไม่ได้ถูกบังคับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชา
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

ตัวแปรย่อยปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.
1. ต้องการมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงและมีรูปร่างดี	4.18	.83
2. ทำให้ร่างกายสดชื่น กระฉับกระเฉง ว่องไว ร่าเริงแจ่มใส	4.47	.67
3. การเล่นกริชาทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมีความเป็น ตัวของตัวเองมากขึ้น	4.30	.65
4. มีความภาคภูมิใจที่ได้ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและ วงศ์ตระกูล	4.48	.68
5. มีความไฝฝันที่จะเป็นนักกริชาทีมชาติ	3.40	1.13
6. รู้สึกว่าได้รับความสนใจและเอาใจใ้่มากขึ้น	3.59	.83
7. รู้สึกว่าเป็นคนสำคัญ	3.01	0.86
8. รู้สึกว่าได้รับความชื่นชม	3.23	.86
9. รู้สึกว่าตนเองเป็นคนพิเศษและโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ	2.58	.95
10. รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและได้รับความไว้วางใจ	3.40	.84
รวม	3.66	.52

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียน
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเฉลี่ยคือ 3.66 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชามากเป็น
อันดับแรกคือมีความภาคภูมิใจที่ได้ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและวงศ์ตระกูล ($\bar{X} = 4.48$)
รองลงมาคือทำให้ร่างกายสดชื่น กระฉับกระเฉงว่องไว ร่าเริงแจ่มใส ($\bar{X} = 4.47$) และปัจจัยที่มี
ผลต่อการเลือกเป็นนักกริชาน้อยที่สุดคือ รู้สึกว่าตนเองเป็นคนพิเศษและโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ
($\bar{X} = 2.58$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา
ด้านสังคมและครอบครัวของนักเรียนทั้งหมด

ตัวแปรย่อยปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.
1. ต้องการการยอมรับจากเพื่อนและครูในโรงเรียน	3.25	.91
2. ต้องการการยอมรับและความสนใจจากเพศตรงข้าม	2.26	1.01
3. ต้องการการยอมรับจากบิดามารดาและญาติพี่น้อง	3.61	.96
4. ต้องการเรียกร้องความสนใจจากผู้ปกครองและครู ในโรงเรียน	2.52	1.02
5. ได้มีโอกาสรู้จักนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง	3.72	1.01
6. ชื่นชอบและประทับใจนักกรีฑาบางคน	4.00	.84
7. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน	4.07	.87
8. เพื่อนสนิทชักชวน	2.62	1.18
9. ต้องการลบคำสบประมาทของคนบางคน	2.61	1.34
10. ผู้ที่เกี่ยวข้อง (พ่อ แม่ ญาติ ครู) ให้การส่งเสริม และสนับสนุนในการเล่นกรีฑา	3.98	1.00
รวม	3.26	.51

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนด้านสังคม
และครอบครัวเฉลี่ยคือ 3.26 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑามากเป็นอันดับแรกคือ
มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ชื่นชอบและประทับใจนักกรีฑา
บางคน ($\bar{X} = 4.00$) และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาน้อยที่สุดคือ ต้องการการยอมรับ
และความสนใจจากเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 2.26$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา
ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียงของนักเรียนทั้งหมด

ตัวแปรย่อยปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.
1. ต้องการได้รับเงิน ชุคกีฬา หรือสิ่งของอื่น ๆ เป็นรางวัล	2.43	1.10
2. ต้องการสิทธิพิเศษต่าง ๆ เช่น ได้รับการคัดเลือก ให้ศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง หรือโรงเรียน ในสังกัดทหาร ตำรวจ เป็นต้น	3.41	1.09
3. ต้องการได้รับการยกย่อง ชมเชย และคัดเลือกให้ เป็นนักกรีฑายอดเยี่ยม หรือนักเรียนดีเด่นของโรงเรียน	2.92	1.02
4. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาพลศึกษา	3.09	1.17
5. ต้องการเป็นคนเด่นในสังคมในหมู่เพื่อนฝูง	2.46	.95
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน	2.38	1.07
7. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและมีผู้สนับสนุน	3.55	.82
8. สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ได้ง่ายและชัดเจนกว่ากีฬานชนิดอื่น ๆ	3.53	.94
9. ต้องการมีชื่อหรือรูปลงข่าวกีฬาทางโทรทัศน์หรือ ทางหนังสือพิมพ์	2.30	1.02
10. มีโอกาสได้เล่นกรีฑาในระดับที่สูงขึ้น	3.63	1.08
รวม	3.07	.62

จากตาราง 15 แสดงว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนด้านผลประโยชน์
และเกียรติยศชื่อเสียงเฉลี่ยคือ 3.07 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑามากเป็นอันดับแรก
คือมีโอกาสดูเล่นกรีฑาในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม
และมีผู้สนับสนุน ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาน้อยที่สุดคือ ต้องการ
มีชื่อหรือรูปลงข่าวกีฬาทางโทรทัศน์หรือทางหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.30$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนทั้งหมดเป็นรายด้าน

ด้าน	ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา	$\bar{X}$	S.D.
1	ความรักความถนัดและความสนใจ	4.06	0.45
2	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	3.66	0.52
3	สังคมและครอบครัว	3.26	0.51
4	ผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง	3.07	0.62
รวมทุกด้าน		3.52	0.41

จากตาราง 16 แสดงว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมาคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X} = 3.66$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศ ชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.07$)

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยในการเลือกเป็นนักบริหารระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

ปัจจัยในการเลือกเป็นนักบริหาร	ชาย		หญิง		t
	N = 120		N = 120		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความรักความถนัดและ					
ความสนใจ	4.06	0.44	4.07	0.46	-0.10
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง					
	3.66	0.48	3.66	0.56	-0.02
ด้านสังคมและครอบครัว					
	3.32	0.50	3.20	0.51	1.84
ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศ					
ชื่อเสียง	3.13	0.61	3.02	0.63	1.37
รวมทุกด้าน	3.54	0.39	3.49	0.42	1.06

$P < .05 , t = 1.960$

จากตาราง 17 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักบริหารระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี

ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา	ชาย F	หญิง F
ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	1.26	3.19 *
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	1.15	0.76
ด้านสังคมและครอบครัว	2.13	0.16
ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง	2.79	0.94
รวมทุกด้าน	1.17	0.52

$$* P < .05, F_{2,117} = 3.09$$

จากตาราง 18 ค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑารุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในนักเรียนชาย โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทุกด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนในนักเรียนหญิงพบว่าด้านความรักความถนัดและความสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี แตกต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ส่วนในด้านอื่น ๆ และโดยรวมทุกด้านพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 19 วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านความรัก
ความถนัดและความสนใจ ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
เพศ	1	0.00	0.00	0.01
รุ่นอายุ	2	1.67	0.84	4.22 *
เพศ X รุ่นอายุ	2	0.12	0.06	0.30
ความคลาดเคลื่อน	234	46.36	0.20	
รวม	239	48.15	0.20	

$$* P < .05, F_{1,234} = 3.89$$

$$F_{2,234} = 3.04$$

จากตาราง 19 ตัวแปรรุ่นอายุมีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี แตกต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ส่วนตัวแปรเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

ตาราง 20 วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
เพศ	1	0.00	0.00	0.01
รุ่นอายุ	2	0.79	0.40	1.45
เพศ X รุ่นอายุ	2	0.22	0.11	0.40
ความคลาดเคลื่อน	234	63.67	0.27	
รวม	239	64.68	0.27	

$$* P < .05, F_{1,234} = 3.89$$

$$F_{2,234} = 3.04$$

จากตาราง 20 ตัวแปรเพศ และรุ่นอายุไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

ตาราง 21 วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้้นสังคมและ
ครอบครัว ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
เพศ	1	0.86	0.86	3.41
รุ่นอายุ	2	0.29	0.15	0.58
เพศ X รุ่นอายุ	2	0.83	0.42	1.63
ความคลาดเคลื่อน	234	59.35	0.25	
รวม	239	61.34	0.26	

$$* P < .05, F_{1,234} = 3.89$$

$$F_{2,234} = 3.04$$

จากตาราง 21 ตัวแปรเพศ และรุ่นอายุไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และ
ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

ตาราง 22 วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านผลประโยชน์ และเกียรตินิยมชื่อเสียง ตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
เพศ	1	0.73	0.73	1.90
รุ่นอายุ	2	2.34	1.17	3.06
เพศ X รุ่นอายุ	2	0.46	0.23	0.59
ความคลาดเคลื่อน	234	89.64	0.38	
รวม	239	93.16	0.39	

$$* P < .05, F_{1,234} = 3.89$$

$$F_{2,234} = 3.04$$

จากตาราง 22 ตัวแปรรุ่นอายุมีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี แตกต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ส่วนตัวแปรเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

ตาราง 28 วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑารวมทุกด้าน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
เพศ	1	0.19	0.19	1.11
รุ่นอายุ	2	0.27	0.13	0.81
เพศ X รุ่นอายุ	2	0.28	0.14	0.84
ความคลาดเคลื่อน	234	39.07	0.17	
รวม	239	39.81	0.17	

$$* P < .05 , F_{1,234} = 3.89$$

$$F_{2,234} = 3.04$$

จากตาราง 23 ตัวแปรเพศและรุ่นอายุไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ และรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. เพื่อทราบความแตกต่างของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชาย ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี
3. เพื่อทราบความแตกต่างของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนหญิง ระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นนักกรีฑาของโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียน จังหวัดนครปฐม ประจำปีการศึกษา 2538 จำนวนทั้งสิ้น 240 คน โดยแยกกลุ่มตัวอย่างตามเพศและรุ่นอายุ รวม 6 รุ่น ๆ ละ 40 คน ดังนี้ รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีชาย รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปีชาย รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปีหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปีชาย และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปีหญิง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 240 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

๕ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist) และเติมข้อความ (Open - Ended) จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดกระทำดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน นำมาวิเคราะห์โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน ดังนี้

1. จำแนกตามเพศ โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติที (t - test)
2. จำแนกตามรุ่นอายุ โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance)
3. จำแนกตามรุ่นอายุและเพศ โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - way Analysis of Variance)

สรุปผลการค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

1. นักเรียนส่วนใหญ่อยู่อายุ 14 ปี ร้อยละ 30.4 รองลงมาอายุ 16 ปี ร้อยละ 20.4
2. จำนวนนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 50.0

3. นักเรียนส่วนใหญ่มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 50 - 59 กิโลกรัม ร้อยละ 44.2 รองลงมา มีน้ำหนักระหว่าง 40 - 49 กิโลกรัม ร้อยละ 36.2
4. นักเรียนส่วนใหญ่สูง 160 - 169 เซนติเมตร ร้อยละ 45.8 รองลงมาสูง 150 - 159 เซนติเมตร ร้อยละ 30.8
5. นักเรียนแต่ละรุ่นอายุมีจำนวนเท่ากันคือ 80 คน ร้อยละ 33.3
6. นักเรียนส่วนใหญ่มีความมีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่าร้อยละ 67.9 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ร้อยละ 12.1
7. นักเรียนส่วนใหญ่มารดามีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่าร้อยละ 80.0 รองลงมาบิดาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าร้อยละ 6.3
8. นักเรียนส่วนใหญ่บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 6,000 บาท ร้อยละ 30.0 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย 6,001 - 8,000 บาท ร้อยละ 20.8
9. นักเรียนส่วนใหญ่บิดามารดาหรือญาติพี่น้อง ไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 55.8 และเคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 44.2
10. นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมกรีฑา 1 ปี ร้อยละ 28.8
11. นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกรีฑานักเรียนประจำจังหวัด 1 ครั้ง ร้อยละ 37.1 รองลงมาคือ 2 ครั้ง ร้อยละ 30.0
12. นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาระดับนักเรียน เข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประจำจังหวัด ร้อยละ 95.4 รองลงมาเป็นนักกีฬาระดับเขตการศึกษา ร้อยละ 3.8
13. นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกรีฑา 2 ปี ร้อยละ 30.0 รองลงมา คือ 1 ปี ร้อยละ 29.2
14. นักเรียนส่วนใหญ่มีสนามสำหรับฝึกซ้อมกรีฑา ร้อยละ 64.6 และไม่มีสนามสำหรับฝึกซ้อมกรีฑาร้อยละ 35.4
15. นักเรียนส่วนใหญ่บ้านอยู่ห่างจากสถานที่ฝึกซ้อม 1 - 5 กิโลเมตร ร้อยละ 42.5 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 1 กิโลเมตร ร้อยละ 18.3
16. นักเรียนส่วนใหญ่เดินทางไปฝึกซ้อมโดยนั่งรถโดยสารประจำทางร้อยละ 45.8

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนทั้งหมด ในด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยคือ 4.06 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑามากเป็นอันดับแรกคือ เป็นกีฬาที่แสดงถึงความมีระเบียบวินัยความรับผิดชอบต่อตนเองและมีความอดทนสูงของผู้เล่น เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นกีฬาบุคคล รองลงมาคือ เป็นกีฬาที่

แสดงถึงการพัฒนาความสามารถของตนได้อย่างชัดเจน และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชา น้อยที่สุดคือ ถูกบังคับ

2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียน ด้าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเฉลี่ยคือ 3.66 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชามากเป็น อันดับแรกคือ มีความภาคภูมิใจที่ได้ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและวงศ์ตระกูล รองลงมาคือทำให้ ร่างกายสดชื่น กระฉับกระเฉงว่องไว ร่าเริงแจ่มใส และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชา น้อยที่สุดคือ รู้สึกว่าตนเองเป็นคนพิเศษและโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ

3. ด้านสังคมและครอบครัว ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียนด้านสังคมและ ครอบครัว เฉลี่ยคือ 3.26 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียนมากเป็น อันดับแรกคือ มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน รองลงมาคือ ชื่นชอบและประทับใจนักกริชา บางคน และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชาน้อยที่สุดคือ ต้องการการยอมรับและความ สนใจจากเพศตรงข้าม

4. ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียน ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง เฉลี่ยคือ 3.07 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชา ของนักเรียนมากเป็นอันดับแรกคือ มีโอกาสได้เล่นกริชาในระดับที่สูงขึ้น รองลงมาคือ เป็นกีฬา ที่ได้รับความนิยมและมีผู้สนับสนุน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชาน้อยที่สุดคือ ต้องการมีชื่อหรือรูปลงข่าวกีฬาทางโทรทัศน์หรือทางหนังสือพิมพ์

5. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียน เฉลี่ยคือ 3.52 และปัจจัยด้านที่มีผลต่อ การเลือกเป็นนักกริชามากที่สุดคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ รองลงมาคือ ด้าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และด้านสังคมและครอบครัว ส่วนปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชา ด้านที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียนน้อยที่สุดคือ ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศ ชื่อเสียง

6. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีดังนี้

6.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ พบว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชา ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

6.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง พบว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่แตกต่างกัน

6.3 ด้านสังคมและครอบครัว พบว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกริชาของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ไม่แตกต่างกัน

9. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาเมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศและรุ่นอายุ ปรากฏผลดังนี้

9.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ พบว่าตัวแปรรุ่นอายุมีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี แตกต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ส่วนตัวแปรเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

9.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง พบว่าทั้งตัวแปรเพศและรุ่นอายุไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

9.3 ด้านสังคมและครอบครัว พบว่าตัวแปรเพศและรุ่นอายุไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุ กับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

9.4 ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง พบว่าตัวแปรรุ่นอายุมีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี แตกต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ส่วนตัวแปรเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุ กับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

และจากการศึกษา เมื่อพิจารณาตัวแปรเพศและรุ่นอายุรวมทุกด้านแล้ว พบว่าตัวแปรเพศและรุ่นอายุไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาและไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

อภิปรายผล

1. นักเรียนที่นำมาศึกษาส่วนใหญ่อายุ 14 ปี มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 50 - 59 กิโลกรัม และสูง 160 - 169 เซนติเมตร ซึ่งเป็นสัดส่วนของรูปร่างที่เหมาะสม และเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตสามารถที่จะฝึกเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้ถึงขีดสูงสุดได้ ซึ่ง นายแพทย์เจริญทัศน์ จินตนาเสรี (2536 : 9) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการรับการฝึกขึ้นอยู่กับวัย สมรรถภาพทางกายด้านแรงกล้ามเนื้อ ความเร็ว และความไว จะฝึกได้ดีเมื่ออายุไม่เกิน 25 - 30 ปี ซึ่งนักเรียนที่นำมาศึกษานี้เป็นผู้ที่เลือกเล่นกรีฑา โดยส่วนใหญ่เพียงจะมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมเพียง 1 ปี และอายุยังน้อย ยังสามารถที่จะฝึกให้พัฒนาในด้านความแข็งแรง ความเร็ว และความไว ให้ถึงขีดสูงสุดได้

บิคารมาดาของนักเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า และมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 6,000 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากรีฑาเป็นกีฬาที่สะดวกต่อการฝึกซ้อม เพราะส่วนใหญ่จะไม่ต้องใช้อุปกรณ์ใด ๆ จึงไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ดังนั้น การที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อยจึงไม่ใช่อุปสรรคสำหรับการฝึกซ้อมกรีฑา

นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการฝึกซ้อม 1 ปี เข้าแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัด 1 ครั้ง มีประสบการณ์ในการแข่งขันกรีฑาทั้งหมด 2 ครั้ง และเป็นนักกีฬาระดับโรงเรียน ทั้งนี้ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่เพิ่งจะเริ่มเล่นกรีฑา ประสบการณ์ในการฝึกซ้อมและการแข่งขันยังมีน้อย ความสามารถจึงยังไม่อยู่ในระดับสูง ในนักเรียนคนใดที่ประสบความสำเร็จในการเล่นกรีฑาก็จะทำให้เกิดความเชื่อมั่น มีความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถก็จะเล่นกรีฑาต่อไปเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงขึ้นอีก แต่ในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเล่นกรีฑาก็จะเกิดความรู้สึกท้อแท้ เบื่อหน่าย ความพยายามในการพัฒนาความสามารถของตนเองก็จะลดต่ำลง จนในที่สุดก็เลิกเล่นกรีฑา ซึ่งตรงตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาร์เตอร์ (Harter's Competence Motivation Theory) ที่ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ มีความพยายามที่อยากจะทำสิ่งที่ยากขึ้น และมีความต้องการที่จะฝึกสิ่งที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ รับรู้ว่าตนเองประสบความสำเร็จและสามารถทำในสิ่งที่ยากขึ้นได้ แต่ในทางตรงกันข้ามนักกีฬาไม่อยากจะทำสิ่งที่ยากขึ้น เมื่อรับรู้ว่าจะไม่ประสบความสำเร็จ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2539 : 32) ซึ่งผู้ฝึกสอนควรที่จะให้การสนับสนุนและส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถ ให้รับรู้ถึงความสามารถและประสบความสำเร็จบ้างโดยการตั้งจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมในระดับที่ไม่ยากจนเกินไป ทั้งนี้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการที่จะพยายามพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงขึ้นและก้าวไปสู่การแข่งขันในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ด้านการเดินทางไปฝึกซ้อม ส่วนใหญ่จะเดินทางโดยนั่งรถโดยสารประจำทาง ทั้งนี้ เพราะการคมนาคมสะดวก มีรถประจำทางผ่าน และนักเรียนส่วนใหญ่บ้านอยู่ห่างจากสถานที่ฝึกซ้อม 1 - 5 กิโลเมตร จึงใช้รถประจำทางเป็นพาหนะในการเดินทาง เพราะสะดวก ประหยัด และปลอดภัย

2. ผลการศึกษาจากนักเรียนที่เลือกเป็นนักกรีฑาทั้งหมดพบว่า ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาทั้ง 4 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ รองลงมาคือด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสังคมและครอบครัว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านผลประโยชน์ และเกียรติยศชื่อเสียง

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ นักเรียนที่เลือกเป็นนักกรีฑามีปัจจัยในการเลือกเฉลี่ยในด้านนี้สูงกว่าด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรักความสนใจในกรีฑามากจึงเลือกเป็นนักกรีฑา ซึ่งเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นเหตุให้เลือกเป็นนักกรีฑาคือ

รักและสนใจกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ที่พบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬามีมากกว่าด้านอื่น ๆ ก็คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ดังนั้นนักเรียนที่เลือกเป็นนักกีฬาจะต้องมีความรักและความสนใจในกีฬาอย่างมาก เพราะกีฬานั้นเป็นกีฬาที่ต้องขยันฝึกซ้อมเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ต้องใช้ความอดทนเป็นอย่างมากเพราะมีระยะเวลาในการฝึกซ้อมที่ยาวนาน และเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะบุคคลเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งต้องแข่งขันทั้งกับตนเอง เพื่อนร่วมทีมและผู้เข้าร่วมแข่งขัน ซึ่งนักกีฬาจะต้องพยายามพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงขึ้นอยู่ตลอดเวลาจึงจะสามารถประสบความสำเร็จได้

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เป็นปัจจัยในการเลือกเป็นนักกีฬาที่มีค่าเฉลี่ยรองมาจากด้านความรักความถนัดและความสนใจ ตัวแปรย่อยที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือ มีความภาคภูมิใจที่ได้ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและวงศ์ตระกูล รองมาคือทำให้ร่างกายสดชื่น กระฉับกระเฉง ว่องไว ร่าเริงแจ่มใส ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและมีความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงและมีรูปร่างดี ซึ่งจากปัจจัยย่อยในการเลือกเป็นนักกีฬาที่ได้กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสนใจในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของโครว์ และโครว์ (ปราณี รามสูต. 2528 : 57) ที่ว่าวัยรุ่นนั้นจะมีความสนใจในเรื่องราวส่วนตัวของตัวเอง (Personal interest) และนักเรียนที่นำมาศึกษานี้ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น จึงมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ดังนั้นในการที่จะเลือกเล่นกีฬาจึงมักคำนึงถึงความรู้สึกหรือผลที่เกี่ยวข้องกับตนเองเป็นสำคัญ

ด้านสังคมและครอบครัว ปัจจัยย่อยในการเลือกเป็นนักกีฬาที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือ มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน และรองลงมาคือชื่นชอบและประทับใจนักกีฬาบางคนที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ฝึกสอนนั้นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลและส่งเสริมสนับสนุนให้ลูกทีมของตนประสบความสำเร็จมากที่สุด ดังนั้นผู้ฝึกสอนจะต้องมีเทคนิควิธี ตลอดจนมีการวางตัวที่เหมาะสม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความยุติธรรม เพื่อให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่นศรัทธา และไว้วางใจ และในส่วนของการชื่นชอบและประทับใจนักกีฬาบางคนนั้น อาจเป็นเพราะกีฬาเป็นกีฬาที่ผู้เล่นต้องใช้ความสามารถเฉพาะตนเป็นอย่างมาก แสดงถึงความสามารถเฉพาะบุคคลอย่างชัดเจน ทั้งยังแสดงถึงความมีศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของผู้เล่นอีกด้วย จึงทำให้ผู้เล่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความสามารถสูงเป็นที่ชื่นชอบและประทับใจแก่ผู้ที่สนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คณัย ยาหอม (2538 : 86) ที่พบว่าในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้น แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาก็นำหนักตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือ มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน มีความนิยมชมชอบนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและต้องการยึดเป็นแบบอย่าง

ด้านรายได้และผลประโยชน์ เป็นปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้จะได้รับจากผู้ปกครอง ไม่ต้องมีการรับผิดชอบรายจ่ายของตนเอง รายได้และผลประโยชน์จึงเป็นปัจจัยที่นักเรียนเลือกน้อยกว่าในด้านอื่น ๆ และตัวแปรย่อยที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือ มีโอกาสได้เล่นกรีฑาในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เลือกเป็นนักกรีฑานั้นเป็นผู้ที่มีใจรักกีฬานี้อย่างแท้จริง เพราะมีความมุ่งหวังในความก้าวหน้าจากการเล่นกรีฑา มุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสามารถเพื่อให้ได้เล่นกรีฑาในระดับที่สูงขึ้น

3. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นตอนต้น ประกอบกับมีสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาและมีสถานะทางเศรษฐกิจในระดับเดียวกัน จึงทำให้ความต้องการและความสนใจใกล้เคียงกัน

4. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาในนักเรียนชาย รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่นำมาศึกษานี้ส่วนใหญ่อายุ 14 ปี และเล่นกรีฑาในรุ่นอายุที่ไม่ตรงกับอายุจริง เช่น อายุ 14 ปี แต่เล่นกรีฑารุ่น 16 ปี หรือ 18 ปี เป็นต้น

5. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาในนักเรียนหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ด้วยเหตุของปัญหาเล่นในรุ่นอายุที่ไม่ตรงกับอายุจริง เช่นเดียวกับในนักเรียนชาย และปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาในนักเรียนหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี แยกเป็นรายด้าน พบว่าด้านความรักความถนัดและความสนใจของรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง ตัวแปรรุ่นอายุมีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี แตกต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี ส่วนตัวแปรเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและรุ่นอายุกับปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ซึ่งหมายถึงตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเท่านั้นที่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ส่วนในด้านอื่น ๆ ทั้งตัวแปรเพศและรุ่นอายุต่างก็ไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเรียงลำดับจากมากไปน้อย มีดังนี้คือ ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาด้านความรักความถนัดและความสนใจกรีฑา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสังคมและครอบครัว และด้านผลประโยชน์ และเกียรติยศชื่อเสียง และจากผลของการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแก่ผู้ฝึกสอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกรีฑาดังนี้

1. ควรให้ความรู้ ความเข้าใจ ถึงคุณค่าและประโยชน์ของการเล่นกรีฑาแก่ผู้เล่น เพื่อให้ผู้เล่นมีเจตคติที่ดี และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เล่นมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจกรีฑามากขึ้น เพราะแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจนี้จัดว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ ประทับกับความสำเร็จได้มากกว่าสิ่งอื่น ๆ

2. ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา ดังนั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาควรหาเทคนิควิธีที่เหมาะสมในการที่จะส่งเสริมให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ทั้งนี้มีไข่มุกแต่ในเรื่องของเทคนิคการเล่นหรือการฝึกซ้อมเท่านั้น หากแต่จะต้องคำนึงถึงเทคนิคทางด้านจิตวิทยาด้วย เพราะหากนักกีฬาไม่มีความพร้อมทางด้านจิตใจแล้ว แม้จะมีความสมบูรณ์ทางกายสักแค่ไหน ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้ ซึ่งหากต้องการให้นักกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น ผู้ฝึกสอนก็ควรที่จะใช้เทคนิคดังกล่าวควบคู่กันเสมอ นอกจากนี้ผู้ฝึกสอนควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อจัดวางแผนและดำเนินการพัฒนากรีฑาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- _____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- _____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). โรงพิมพ์การศาสนา, 2534.
- เจริญทัศน์ จินตนะเสรี. "ผลการฝึกซ้อมต่อร่างกาย," การฝึกสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพฯ : ไทยมิตรการพิมพ์, 2536.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ม.ป.ท., 2534.
- คนัย ยาหอม. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬานักเรียน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- ทองหล่อ นาคหอม. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกการบริหาร การศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2535. อัดสำเนา.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ : สยามบรรณการพิมพ์, 2529.
- ปราณี รามสูต. จิตวิทยาวัยรุ่น. โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2528.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยา. ม.ป.ท., 2538.
- พลศึกษา, กรมพลศึกษา. จิตวิทยาการกีฬาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ธนประดิษฐ์การพิมพ์, 2527.
- พรเทพ สี่ทองอิน. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- พิชัย ผิวคราม. แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533. อัดสำเนา.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. คู่มือการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- พิระพงศ์ บุญศิริ. จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์, 2536.
- รัศมี แด้มศรี เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศิริพร ตามเพชรเจริญ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สมาคมกรีฑาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538.
- วิชาการ, กรม. มารู้ มาลอง มาเล่นกีฬา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุรสภา ลาดพร้าว, 2537.

ศุณิสรา แก้วรุ่งเรือง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศิริพร สามเพชรเจริญ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สมาคม
กรีฑาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538.

ศุวิมล ควรเจริญ. การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
นเรศวร, 2535. อัดสำเนา.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต, 2530.

สุกันยา แสงเงิน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ศิริพร สามเพชรเจริญ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่หอพักนักกีฬา
กรมพลศึกษา เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. จิตวิทยาการศึกษา. เอกสารประกอบคำสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา.
กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2539.

“สรุปเหรียญซีเกมส์ ครั้งที่ 18,” เดลินิวส์. 19 ธันวาคม 2538. หน้า 24.

อร่าม ตั้งใจ. “จิตวิทยาการศึกษา (แรงจูงใจ),” การฝึกสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพฯ :
ไทยมิตรการพิมพ์, 2536.

Brown, H. Douglas. Principles of Language Learning and Teaching. New Jersey :
Printice - Hall, 1980.

Cox, Richard H. Sport Psychology Concepts and Applications. 3 rd ed. Wisconsin :
Brown and Bench mark Publishers, 1994.

Hall, Howard K. and Mark Earles. “Motivational Determinants of Interest, and
Perception of Success in School Physical Education,” Journal of Sport and
Exercise Psychology 1995 NASPSA Abstracts. V. 17. p. 57. Human
Kinetics Publishers, Inc., 1995.

Andree, Kirsten V. and Jean Whitehead. “The Interactive effect of Perceived Ability
and Dispositional or Situational Achievement Goals on Intrinsic Motivation in
Young Athletes,” Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSA
Abstracts. V. 17. p. 7. Human Kinetics Publishers, Inc., 1995.

Locke, E.A. and Latham, G.P. “The Application of Goal Setting to Sports,” Journal
of Sports Psychology. 7 : 205 - 222 ; 1985.

Maria, Karussanu and Glyn C. Roberts. “Motivation in Physical Activity : The Role of
Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self - Efficacy,” Journal of
Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSA Abstracts. V. 17. p. 57.
Human Kinetics Publishers, Inc., 1995.

- Maslow, A.H. Motivation and Personality. New York : Harper & Row, 1970.
- Rabaan, Habeb Ali. "Participation and Attrition Motivation in Saudi Arabian Youth Sport," Pro Quest - Dissertation Abstracts. 55 / 10 : 3134 ; 1995.
- Roberts, Glyn C. Motivation in Sport and Exercise. Illinois : Human Kinetics Books, 1992.
- Tony, Amorase and Thelma S. Horn. "A Season - Long Examination of Intrinsic Motivation in First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior," Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSPA Abstracts. V. 17. p. 20. Human Kinetics Publishers, Inc., 1995.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์พันธ์ พงษ์โตภา
ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาชัย เทวลย์
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาณุภูมิ รัตนโรจนากุล
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. คร. นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร
ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน จังหวัดชลบุรี

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน
หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. ชื่อ..... สกุล.....

2. ปีเกิด..... อายุ..... ปี

3. เพศ

() ชาย

() หญิง

4. น้ำหนัก..... กิโลกรัม ส่วนสูง..... เซนติเมตร

5. เป็นนักกรีฑารุ่น

() อายุไม่เกิน 14 ปี

() อายุไม่เกิน 16 ปี

() อายุไม่เกิน 18 ปี

6. ชื่อสถานศึกษา.....

กำลังเรียนอยู่ชั้น.....

7. ที่อยู่ปัจจุบัน.....

.....

8. ระดับการศึกษาของบิดา

- () ป. 6 หรือต่ำกว่า
- () ม. 3 หรือเทียบเท่า
- () ม. 6 หรือเทียบเท่า
- () อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- () ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- () สูงกว่าปริญญาตรี

9. ระดับการศึกษาของมารดา

- () ป. 6 หรือต่ำกว่า
- () ม. 3 หรือเทียบเท่า
- () ม. 6 หรือเทียบเท่า
- () อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- () ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- () สูงกว่าปริญญาตรี

10. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดา รวมกัน

- () ต่ำกว่า 6,000 บาท
- () 6,001 - 8,000 บาท
- () 8,001 - 10,000 บาท
- () 10,001 - 12,000 บาท
- () 12,001 - 14,000 บาท
- () 14,001 - 16,000 บาท
- () 16,001 - 18,000 บาท
- () 18,001 - 20,000 บาท
- () มากกว่า 20,000 บาท

11. บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องของท่านเคยเป็นนักกีฬาหรือไม่

- () ไม่เคยเป็น
- () เคยเป็น (โปรดระบุชนิดกีฬา).....

12. ท่านมีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมกรีฑา..... ปี

13. ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียนประจำจังหวัดมาแล้วกี่ครั้ง
- () 1 ครั้ง
- () 2 ครั้ง
- () 3 ครั้ง
- () มากกว่า 3 ครั้ง (โปรดระบุ).....
14. ท่านเคยแข่งขันกรีฑาในระดับใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
- () กีฬานักเรียนประจำจังหวัด
- () กีฬาเขตการศึกษา
- () กีฬายาวชนแห่งชาติ
- () กีฬาแห่งชาติ
- () กีฬานานาชาติ
15. ท่านมีประสบการณ์ในการแข่งขันกรีฑาทั้งหมดที่ผ่านมาก็ี่ครั้ง
- () 1 ครั้ง
- () 2 ครั้ง
- () 3 ครั้ง
- () มากกว่า 3 ครั้ง (โปรดระบุ).....
16. โรงเรียนของท่านมีสนามสำหรับฝึกซ้อมกรีฑาหรือไม่
- () มี
- () ไม่มี
- หากโรงเรียนของท่านไม่มีสนามกรีฑา ท่านหาการฝึกซ้อมกรีฑาที่ใด
- () สนามกรีฑาภายในกลุ่มโรงเรียน
- () สนามกรีฑาประจำอำเภอ
- () สนามกรีฑาประจำจังหวัด
- () สถานที่อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

17. ระยะทางจากบ้านท่านถึงสถานที่ฝึกซ้อมกรีฑามีระยะทางเท่าใด

- () ต่ำกว่า 1 กิโลเมตร
- () 1 - 5 กิโลเมตร
- () 5 - 10 กิโลเมตร
- () 10 - 15 กิโลเมตร
- () มากกว่า 15 กิโลเมตร

18. ท่านเดินทางจากบ้านไปยังสถานที่ฝึกซ้อมกรีฑาโดยวิธีใด

- () เดิน
- () ขับจักรยาน
- () ขับมอเตอร์ไซด์
- () นั่งรถโดยสารประจำทาง
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียน

คำชี้แจง	โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน ในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และ น้อยที่สุด (1) ถ้าท่านเลือกตอบ	
	มากที่สุด	หมายความว่า เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของท่านมากที่สุด
	มาก	หมายความว่า เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของท่านมาก
	ปานกลาง	หมายความว่า เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของท่านปานกลาง
	น้อย	หมายความว่า เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของท่านน้อย
	น้อยที่สุด	หมายความว่า เหตุผลในข้อนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่านน้อยที่สุด

ด้านความรักความถนัดและความสนใจกีฬา

ข้าพเจ้าเลือกเป็นนักกีฬาของโรงเรียน เพราะ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. รักและสนใจกีฬา					
2. ชอบเล่นวิ่งแข่งกับเพื่อน ๆ มาตั้งแต่ สมัยเด็ก ๆ					
3. เป็นกีฬาที่แสดงถึงความสามารถ เฉพาะตัวได้อย่างชัดเจน					
4. เป็นการแข่งขันที่ตื่นเต้น					
5. ชอบเนื่องจากเป็นกีฬาที่ต้องแข่งขัน ทั้งกับตนเองและแข่งขันกับคนอื่น					
6. เป็นกีฬาที่ฝึกซ้อมได้ตามลำพัง					
7. เป็นกีฬาที่แสดงถึงคามมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเอง และมีความ อดทนสูงของผู้เล่น เนื่องจากส่วนใหญ่ เป็นกีฬามวล					
8. เป็นกีฬาที่เห็นผลแพ้ชนะ ได้อย่างชัดเจน ภายในเวลาอันสั้น					
9. เป็นกีฬาที่แสดงถึงการพัฒนาความ สามารถของตนเองได้อย่างชัดเจน					
10. ถูกบังคับ					

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

ข้าพเจ้าเลือกเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน เพราะ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ต้องการมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง และมีรูปร่างดี					
2. ทำให้ร่างกายสดชื่น กระฉับกระเฉง ว่องไว ร่าเริงแจ่มใส					
3. การเล่นกรีฑาทำให้เกิดความเชื่อมั่น และมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น					
4. มีความภาคภูมิใจที่ได้ทำชื่อเสียงให้ กับโรงเรียนและวงศ์ตระกูล					
5. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกรีฑา ทีมชาติ					
6. รู้สึกว่าได้รับความสนใจและเอาใจใส่ มากขึ้น					
7. รู้สึกว่าเป็นคนสำคัญ					
8. รู้สึกว่าได้รับความชื่นชม					
9. รู้สึกว่าตนเองเป็นคนพิเศษและ โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ					
10. รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและได้รับ ความไว้วางใจ					

ด้านสังคมและครอบครัว

ข้าพเจ้าเลือกเป็นนักเรียนของโรงเรียน เพราะ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ต้องการการยอมรับจากเพื่อนและครู ในโรงเรียน					
2. ต้องการการยอมรับและความสนใจ จากเพศตรงข้าม					
3. ต้องการการยอมรับจากบิดามารดาและ ญาติพี่น้อง					
4. ต้องการเรียกร้องความสนใจจาก ผู้ปกครองและครูในโรงเรียน					
5. ได้มีโอกาสรู้จักนักเรียนที่มีชื่อเสียง					
6. ชื่นชอบและประทับใจนักเรียน บางคน					
7. มีความประทับใจในตัวผู้ฝึกสอน					
8. เพื่อนสนิทรักชวน					
9. ต้องการลบคำสบประมาทของคน บางคน					
10. ผู้ที่เกี่ยวข้อง (พ่อ แม่ ญาติ ครู) ให้ การส่งเสริมและสนับสนุนในการเล่น กีฬา					

ด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง

ข้าพเจ้าเลือกเป็นนักเรียนของโรงเรียน เพราะ	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ต้องการได้รับรับเงิน ชุติกา หรือสิ่งของ อื่น ๆ เป็นรางวัล					
2. ต้องการสิทธิพิเศษต่าง ๆ เช่น ได้รับการ คัดเลือกให้ศึกษาต่อในโรงเรียนที่มี ชื่อเสียง หรือโรงเรียนในสังกัดทหาร ตำรวจ เป็นต้น					
3. ต้องการได้รับการยกย่อง ชมเชย และ คัดเลือกให้เป็นนักเรียนยอดเยี่ยม หรือ นักเรียนดีเด่นของโรงเรียน					
4. ต้องการได้คะแนนดีในวิชาผลศึกษา					
5. ต้องการเป็นคนเด่นในสังคมในหมู่ เพื่อนฝูง					
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับ การไปแข่งขัน					
7. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและมีผู้ สนับสนุน					
8. สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและ วงศ์ตระกูลได้ง่ายและชัดเจนกว่ากีฬา ชนิดอื่น ๆ					
9. ต้องการมีชื่อหรือรูปลงข่าวกีฬาทาง โทรทัศน์หรือทางหนังสือพิมพ์					
10. มีโอกาสได้เล่นกีฬาในระดับที่สูงขึ้น					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล
วัน เดือน ปีเกิด
ภูมิลำเนา

ว่าที่ร้อยตรีหญิงศิริพร สามเพ็ชรเจริญ
วันที่ 7 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2511
94 หมู่ 2 ตำบลธรรมศาลา อำเภอเมือง
จังหวัดนครปฐม

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านพักครูโรงเรียนนครศรีสาควนวิทยา
อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ 33270

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 4
โรงเรียนนครศรีสาควนวิทยา อำเภอวังหิน
จังหวัดศรีสะเกษ 33270

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดธรรมศาลา
(หลวงพ่อน้อยอุปถัมภ์)

พ.ศ. 2529

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนศรีวิชัยวิทยา
จังหวัดนครปฐม

พ.ศ. 2533

วิทยาศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2539

การศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

**ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดนครปฐม**

**บทคัดย่อ
ของ
ว่าที่ร้อยตรีหญิง ศิวิพร ตามเพชรเจริญ**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
สิงหาคม 2539**

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เป็นนักกรีฑาของโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑานักเรียนจังหวัดประจำปีการศึกษา 2538 แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 6 รุ่น ๆ ละ 40 คน คือ รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีชาย รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปีชาย รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปีหญิง รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปีชาย รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปีหญิง รวม 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาโดยใช้สถิติที (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑามีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสังคมและครอบครัว และด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง
2. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนชายระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ไม่แตกต่างกัน
4. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนหญิงระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ไม่แตกต่างกัน
5. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑาของนักเรียนหญิงระหว่างรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี ต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี
6. ปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านผลประโยชน์และเกียรติยศชื่อเสียง พบว่า ตัวแปรรุ่นอายุมีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี แตกต่างจากรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เช่นเดียวกันทั้ง 2 ด้าน ส่วนตัวแปรเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกเป็นนักกรีฑา

**FACTORS FOR HIGH SCHOOL STUDENTS IN NAKORNPATTHOM
TO BECOME ATHLETICS**

**AN ABSTRACT
BY
SIRIPORN SAMPETCHAROEN**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University**

August 1996

The purpose of this research was to study the factors that effect to choose of students to become athletics at high schools. The subjects were men and women who were athletics in Nakorn Pathom's high schools. These to participated in the students athletics competition in 1995. These students divided to six groups. There are 40 students in each group. For each group separated by their ages and sexes are following :

Sex	Ages
Male	- not over 14 years old. - not over 16 years old. - not over 18 years old.
Female	- not over 14 years old. - not over 16 years old. - not over 18 years old.

The 240 questionnaires were sent to the subjects. The data were then statistically analyzed in term of percentage, mean, standard deviation and test mean by t - test and analysis of Variance. The finding could be summarized as follow :

1. The factor to become athletics have four factors respectively as follow : personal preference aptitudes and interests, personal opinions, social and family, and income and honour.
2. There was no significant difference of the factors to become athletics among male and female.
3. There was no significant difference of the factors to become athletics of male among age not over 14 years old, not over 16 years old and not over 18 years old.

4. There was no significant difference of the factors to become athletics of female among age not over 14 years old, not over 16 years old and not over 18 years old.

5. The factor to become athletics of female personal preference aptitudes and interests among age not over 14 years old, not over 16 years old and not over 18 years old were significant different at .05 level. This, female's age not over 14 years old and not over 18 years old were significantly different from each other, at .05 level ; while not over 16 years old was not.

6. The factor to become athletics personal preference aptitudes and interests and income and honour among age not over 14 years old and not over 16 years old were significant different, at .05 level. While male and female were not.